

club vela blanes

2022 Núm. 29

Ecoarquitectura
Construcciones sostenibles
Hogares inteligentes
Energías renovables

COSTA BRAVA · INTERNATIONAL REALTY

“Cuando las generaciones futuras juzguen a las que vinieron antes respecto a temas ambientales, tal vez lleguen a la conclusión de que no sabían: evitemos pasar a la historia como las generaciones que sí sabían, pero no les importó”

Mikhail Gorbachev (2002)

En Construcam siempre comprometidos con el medio ambiente.

Tel. +34 607 811 111
info@construcam.com

SUMARI

Edita:
CLUB VELA BLANES
Esplanada del Port, s/n.
17300 BLANES (Girona)
Tel.: 972 33 05 52
<http://www.cvblanes.cat>
e-mail: club@cvblanes.cat

Coordinació i Direcció:
José Luis Yubero

Fotografies
Maria Núria Dalmau
Alfred Farré
Eva Palau
Albert Vives
Joan Salvador i Montse

Redacció:
José Luis Yubero

Impressió:
Arts Gràfiques Cristina
Av. Europa, 26 nau 7
17300 BLANES
T. 972 35 89 18
hola@grafiquescristina.cat
www.grafiquescristina.cat

Dip. Leg. GE-171/78

04. 41è Trofeu Vila de Blanes Creuer
05. Editorial
06. Eugeni Fernández: L'home de les Mil Anècdotes
10. Nou Espai Jove al Club de Vela Blanes
11. Blanes Viu L'estiu (i la diversitat biològica del nostre Litoral)
17. Dídac Costa en Open Ocean
20. El Raceboard té nom de dona: Laura Cabezas
21. Parla el Comodor
22. Nora Brugman Cabot. A la tercera, la vençuda!
Rio de Janeiro, Tòquio, París!
28. Poemes d'Ausiàs March (IV Part)
42. Quadern de bitàcola de "La Nura":
L'aventura de la Montse i en Joan Salvador
44. Petites Illes De La Mediterrània Methana (Grècia)
46. Pesca i Cuina del "Llorito"
47. Medi Ambient
50. Esports - Blanes Capital Internacional del Stand-up Paddle
54. Calaix de sastre
58. Eric Boats Blanes & Tania's Blanes Jetski
"Face to Face"
63. Copa Espanya Windsurfer I Raceboard 2022

41è Trofeu VILA DE BLANES CREUER

Alfred Farré, Eva Palau i CVB

EDITORIAL

Joan Balaguer i Puig, President

Benvolguts socis i amics,
Després de dos anys difícils per la pandèmia per fi podem tornar a la normalitat i gaudir de les activitats organitzades per a tots vosaltres. És una gran alegria poder gaudir novament de la barbacoa, la festa infantil, el concurs fotogràfic, la sardinada, la festa country, les havaneres, les "Colles Paelleres" o la festa de finals d'estiu entre d'altres.

Em fa especial il·lusió poder tornar a celebrar el sopar i festa fi d'estiu del soci, el proper 27 d'agost, on tornarem a lliurar les insígnies d'or al soci, els trofeus als nostres regatistes, els premis dels concursos d'estiu, i podrem gaudir de nou d'una estona divertida tots plegats.

És un gran plaer veure també com el nostre estimat Club torna a ser l'espai on passar una bona estona amb la família i els amics, parlant sense restriccions, gaudint dels serveis com el Gimnàs i l'Spa, de la tranquil·litat de l'Espai Soci de la biblioteca i de la Terrassa, i de sortir al mar i gaudir d'aquest entorn privilegiat.

A la vegada, voldria remarcar que som un club capdavanter en l'oferta de serveis portuaris de qualitat als nostres socis i transeünts. Mostra d'això que us dic és el guardó que per segon any consecutiu ens ha atorgat la comunitat d'usuaris de l'aplicació nàutica Navily. Coneguda entre els amants de la nàutica com el Tripadvisor del mar, ha triat el nostre Club de Vela Blanes com el millor port esportiu, novament, aquest 2022.

També som un club molt dinàmic, i mostra d'això es la gran activitat esportiva que desenvolupem durant tot l'any a nivell competitiu i educacional (amb més de miler i mig d'estudiants que passen per les nostres instal·lacions i que participen de l'Esport Blau, l'INS Serrallarga de la Vela, les multi activitats,

o el Bateig de Mar d'escoles de primària). Tenim regatistes a les principals competicions de vela lleugera amb els equips de regates infantils i juvenils (Optimist, Europa i Raceboard) i a la Vela de creuer amb gran participació en regates socials, a nivell català, nacionals e internacionals de tota la flota del Club de Vela Blanes; amb l'Smerit, campió de Catalunya A DOS durant tres anys consecutius. Però també amb disciplines noves com el Paddle Surf, sense oblidar-nos d'algun nostàlgic que encara competeix a la classe Snipe. Tots ells omplen camps de regata amb orgull de club, amb quasi 80 anys de història, en les competicions nacionals i internacionals. De la mateixa manera que ho fan tècnics i entrenadors sense els quals tot plegat no seria possible.

Menció a part són el cas Nora Brugman, que com a regatista del Club de Vela Blanes està preparant la campanya olímpica pels JJOO de París en la classe 470 Mixta. I Laura Cabezas, regatista de la classe Raceboard, que navegant també pel nostre club, enguany s'ha proclamat subcampiona del món i Campiona d'Espanya.

Una de les novetats d'aquest any i que materialitza un projecte de l'Àrea Esportiva ha estat la inauguració de l'Espai Jove, un espai on poder jugar al tennis taula, al futbolí, a jocs de taula, on els integrants infantils i juvenils dels equips de regata podran esperar el garbí que els envii al camp de regates, un espai ple de possibilitats pels més joves i que serà de ben segur un punt de trobada per fer equip i colla!!!

Per finalitzar, em fa molta il·lusió poder-vos presentar aquesta edició de la revista, amb un article molt interessant, sorgit de l'entrevista al nostre amic l'Eugení Fernández, un article de la Nora Brugman, unes fotografies del 41è Trofeu Vila de Blanes de Creuer i molts més articles interessants.

Espero que gaudiu de la revista,
Molt bon estiu a tots.

EUGENI FERNÁNDEZ: L'HOMME DE LES MIL ANECDOTES

José Luís Yubero Rodríguez

Eugeni Fernández, per sempre i entre els amics Doctor Fernández, metge de medicina interna, nascut per aquelles casualitats de la vida prop del Port de Llançà, passada la Guerra Civil; s'emociona quan es posa a parlar d'alguna anècdota de la seva vida, que de seguida el porta a un altre record del passat, i que demostren per sobre de tot, que l'edat poc importa, que els anys poc protagonisme tenen. No importa tant l'edat, fent un símil amb els cotxes, sinó el manteniment, que diu un amic seu. Avui dia els cotxes tenen data de caducitat, edat límit per acabar de circular. I poc em penso, que l'Eugeni, encara té combustible per estona. I si s'acaba, sempre pot aixecar veles i continuar navegant.

El tinc davant i veig aquella brillantor als seus ulls que produeix l'emoció de reviuere històries passades. Les millors i més belles coses del món no es poden veure ni tan sols tocar. S'han de sentir amb el cor. I parlant amb el meu entrevistat és el que sento. L'admiro! Fa quasi trenta anys que el conec. I les històries que

Eugeni Fernández rep insígnia d'or de mans del president Joan Balaguer (any 2019)

m'explica, malgrat que poc signifiquen per mi, en el sentit que segurament mai les viuré, les respecto, ja que sé que ho han significat tot per ell. L'home de les mil anècdotes, no seria el mateix si no haguera tingut a la seva vida personatges com la Tita, en Roberto, o aquell alt comandament de marina, que un dia tant assenyalat, com el de Sant Esteve, va deixar la família per rebre a Mallorca, l'Eugeni i la seva dona Pilar, després de travessar l'estret que separa la costa catalana de les balears amb un temporal de mar que els va sorprendre amb fins a 40 nusos de vent.

El Doctor Fernández, permeteu-me que parli d'ell així, doncs és com l'he conegut tota la vida, va rebre l'any 2019 la insígnia d'or com a soci numerari amb cinquanta anys de membre del nostre Club de Vela Blanes. A finals de la dècada dels seixanta del segle passat, amb el Sr. Xavier Oms com a president del Club, un practicant de l'esquí nàutic amb els amics, hoste a l'hotel Santa Marta en més d'una ocasió, es va apropar a les instal·lacions i allà continua fins avui dia. No n'he aconseguit extreure-li cap anècdota d'aquell moment, però de segur que ha de tenir alguna. Amb una d'àrsena esportiva nova, i amb un augment considerable de socis i d'activitat esportiva nàutica, el Doctor Fernández iniciava així un molt especial quadern de bitàcola ple d'anècdotes.

Avui dia són moltes les regates que travessen el canal que separa el litoral català de l'arxipèlag de les Balears. Són moltes les competicions que es disputen i molt han canviat els darrers anys les embarcacions que recorren aquestes poc més de 100 milles, però el nostre protagonista té al cap, una d'aquelles que no s'obliden, i que són per explicar. És una d'aquestes regates on també participava el seu amic, del C.N. Vilanova, Enric Curt (fundador de la Regata Columbretes i un dels primers navegants solitaris catalans en participar en la Regata Figaro pel Canal de la Manxa) on intentant batre el rècord de velocitat del recorregut, el Doctor Fernández va viure una de les seves "peculiaris anècdotes" que tant li agrada recordar. Sobretot

pel contraalmirall de l'armada que un 26 de desembre, no va saber delegar, o senzillament va voler estar al peu del canó, quan en la regata de la qual parlem, farà uns quinze anys, l'Eugeni, amb vells coneguts de casa

Amb Aleix Gelabert al timó, amb Jordi Vilar i Jaume Mercader navegant per Blanes.

nostre com en Miquel Àvila o Salvador Vieta., també els acompanyava un altre tripulant anomenat Xavier, es van trobar amb el seu iot EAX, amb més de 40/45 nusos al mig del canal, amb més de 50 milles encara per recórrer. Eugeni ens explica de forma estoica, la travessia; i sobretot la rebuda, després de tot el dia festiu, que el comandant va passar a sobre de la "torpedera" en comptes d'estar amb la seva família.

Tot i que ja s'havia donat ordre de no navegar, el nostre amic i soci, juntament amb la tripulació, ja n'havien sortit de port i feia molt temps que navegaven. L'atenció posada pel contraalmirall Marcial Sánchez-Barcaiztegui a l'arribada és un fet que el Doctor Fernández, mai ha oblidat. La imatge a sobre d'una llanxa

de l'armada de Don Marcial, marino nascut a Ferrol, que amb disset anys va ingressar a l'armada i que des dels primers anys de "marino" va compaginar els seus destins amb la participació en innumerables competicions de vela nacionals i internacionals, és una de les imatges que Eugeni n'ha tingut sempre presents. Don Marcial va ser nomenat l'any 1976 delegat de vela de l'armada i president de les Comissions Navals de Regata fins a el 2011 just un any abans de la seva mort amb noranta-dos anys. Aquell 26 de desembre va ser el millor amfitrió que Eugeni va trobar. Les atencions rebudes, el tracte i la cordialitat entre dos amants de la vela, en diu Eugeni, seran difícils de superar. I és que no hem d'oblidar que Sánchez-Barcaiztegui va ser Campió d'Espanya de la classe Snipe l'any 1967, va navegar a les classes Dragón, Star i Finn, i la saga dels "Sirius" (des dels 3/4 de tona fins a l'IMS 50 peus), la dels "Aifos" (des del 3/4 de tona fins al TP52) o el Maxi IOR "Hispania" van navegar sota la grímpola de la Comissió sota el seu impuls, essent també un personatge clau en la participació de la Comissió Naval de Regates de l'Armada per a fer realitat el primer desafiament Copa Amèrica espanyol en 1992.

I passem del canal de les balears al Golf de Lleó, i de l'EAX (nom de tres lletres que corresponen a Eugeni, Alex i Xavier; els tres fills del Doctor Fernández) al GRUÑÓN (aquí deixem volar la imaginació al lector tot donant-li per suposat que coneix aquells petits éssers blaus creats pel dibuixant belga Peyo).

A la revista "Yate y Motonautica", número 11, de febrer de 1976, Eugeni publicava una de les seves experiències de navegació mes dures viscuda al Golf de Lleó amb el seu "GRUÑÓN", un SIROCO projectat per el prestigiós arquitecte naval britànic Angus Primrose. Un creuer de regata de la classe "half-ton" i que a la dècada dels 70 es produïen a Espanya a Manufactures Mistral de Rubí.

En onze dies, del 18 al 29 d'agost del 1975 Pilar i l'Eugeni no varen viure una anècdota, varen viure tota una aventura, una odissea que es va centrar en dos dies de temporal i un recorregut gens organitzat que els va acabar portant a Alger. Quan ara el Doctor Fernández ho recorda, ho fa amb l'aprenentatge que va treure d'aquesta experiència i de l'important que és portar sempre amb tu un bon company de viatge. La Pilar, mai es va queixar d'aquest viatge, i si ho va passar

malament s'ho va guardar per ella. Però el que està clar és que a partir d'aquell moment ella, Eugeni i el vaixell eren inseparables.

Personal de la Creu Roja de la Gomera rebent l'EAX després de 700 milles de regata

Tot va començar amb una escapada a Sardenya, no tant per l'estança a l'illa, sinó pel plaer de navegar el Golf de Lleó que tantes històries ha generat entre navegants. Arribada a l'Alguer, al nord-oest de Sardenya i després visita en cotxe per l'illa fins a l'Estret de Bonifaci i la Costa Esmeralda. Fins aquí la part maca de la història.

A partir de la sortida i després de dos dies de navegació va arribar el temporal. De força 8/9 amb onades de vuit a deu metres del si a la carena, arriades d'espí i major, col·locació de "tormentí" que assegurí un pal que es balanceja amb l'eixa del vaixell fluixa (obencs fluixos), sense pilot automàtic, cofres de la banyera oberts amb bassa salvavides encallada, anella salvavides per la borda, sense bateries, hores i hores sense dormir i menjant un entrepà de tonyina, unes galetes i xocolata en 48 hores, etc. I per sobre de tot, muntanyes d'aigua per

Participants a la regata Palos - La Gomera

popa que a l'apropar-se feien remuntar la mateixa onada amb una banyera inundada. Així són els temporals al Golf de Lleó!

Al final de l'article d'aquell 1976, el Doctor Fernández parlava de les experiències apresses: trincar bé els cofres de la banyera, assegurar bé bateries i bombones, recanvis pel pilot automàtic, menjar bàsic i imprescindible que no necessiti cuinar-se, no deixar el pal sense cap mena de vela (un tormentí pot ser molt útil per estabilitzar el vaixell), portar el passaport, etc.. Però en el fons, l'Eugeni va descobrir que el més important era portar un company de viatge que malgrat les adversitats sempre va respondre de primera. La Pilar va col·locar el "tormentí" i es va posar a capitanejar el "GRUÑON", malgrat que quasi ni va menjar pel mareig. Una dona capaç de posar-se a filmar onades de fins a 8 metres (doncs la càmera havia desaparegut amb el temporal) per immortalitzar un moment únic. I és que com el mateix Eugeni diu, n'hi ha dones excepcionals, i quan els esdeveniments viscuts són de naturalesa excepcional, com el cas d'aquella navegació del Golf de Lleó, el dret a la memòria es converteix en un deure: el de recordar-se, el de testimoniar, el d'explicar l'anècdota amb nom de protagonista femenina.

Han estat dues històries i estem a punt d'acabar de xerrar. Tinc material de sobres per fer l'escrit. Arriba l'hora de dinar. Però encara queda el temps just perquè l'home de les mil anècdotes, encara conti una tercera. I és que amb l'Eugeni no pots badar.

Conegudes són les festes que organitzen els andalusos i més si tenim en compte que l'objectiu d'aquesta celebració és commemorar un esdeveniment com el descobriment d'Amèrica, amb la celebració d'una regata oceànica de més de 700 milles entre Huelva i l'illa de la Gomera. Regata que celebra i emula la primera etapa del viatge de Cristòfol Colón. L'illa canària va ser la primera i única parada abans d'afrontar el viatge que marcaria un abans i un després a la història de la humanitat. Música, festa i bon pernil es varen donar cita a la sortida d'una edició, que es recordarà per l'excel·lent organització i per la participació entre els 8 vaixells de l'EAX del nostre doctor, que va fer la regata en solitari, mentre la seva companya Pilar viatjava en avió cap a les illes. Entre els 8 vaixells una tripulació de pescadors de la ciutat "onubense". Homes de mar, adobats pel sol, la sal i l'aigua. Patrocinats per la ciutat

i amb un mariner, de nom Roberto, que cada vegada que baixava l'spi, aquest tremolava. Aquella mà aferant la vela, perdoneu l'expressió, acollonia el drap.

L'arribada a la Gomera va sobtar molt l'Eugeni. Una rebuda digna de qualsevol regatista que ha creuat l'Atlàntic o ha fet la volta al món. Centenars de persones s'apilaven per rebre l'EAX, que molt sorprès saludava. Havia sortit de Punta Umbria a la recerca dels vents alisis que el portessin a l'illa Canària i era rebut com un heroi. L'estança i acollida a l'illa va ser d'allò més espectacular. I és que els canaris són gent humil i sensible, malgrat un passat ple d'humiliacions imperdonables. Els canaris són gent que estima la seva cultura, valora la seva terra i mai, mai patiran un infart (és broma! Vaig viure un any a les illes i sembla que el temps allà estigui aturat).

Les dones que acompanyaven les tripulacions varen tornar en avió, totes excepte Pilar, que juntament amb Eugeni i després de voltar Madeira, va posar rumb directe, sense parar fins a Blanes. El fet destacable i del que el Doctor Fernández em fa referència és que a l'altura de Cadis, a unes 100 milles, va rebre trucada de Roberto, el mariner que encapçalava la tripulació regatera de pescadors que sembla ser s'havien quedat sense motor (també és cert que les provisions de bon vi i pernil s'havien esgotat) i demanaven a l'Eugeni que és possés en contacte amb la "Tita" (l'alcaldesa de Punta Umbria) perquè enviés un remolcador que els vingués a buscar per portar a port. Tot estava pagat en aquella regata i per en Roberto, un remolcador també entrava dins el paquet. La sorpresa i incredulitat de l'Eugeni, que n'havia viscut unes quantes, van ser d'allò mes. Com un iot de tres tones amb vela era incapaç de posar rumb a Cadis? Molt probablement, aquells pescadors que formaven la tripulació, sense queviures ja al vaixell, desitjaven aterrar a port per prendre una bona cervesa o vi, amb "pescaito", pernil i gambes. Recorda Eugeni amb un somriure a la boca que el motiu no era frèvol, baladí, els pantagruèlics dinars que l'organització havia muntat amb motiu de la regata s'ho valien, però la seva ànima de marino li impedia trucar a l'alcaldesa, a Tita, per demanar-li un remolcador, i així li va fer saber a Roberto. En Roberto ma es va empenyar. Ben al contrari amb els anys següents va convidar l'Eugeni a gaudir de les viandes més exquisides a casa seva.

(...)

Parlant de dinar ens han entrat les ganes al meu interlocutor i a mi. Ens emplacem per continuar explicant aventurates i veure fotografies. I sobretot per ensenyar-li aquestes quatre ratlles que he escrit al Doctor Fernández. I es que no hem d'oblidar, crec que així ho explicava Van Gogh, que les petites emocions, les petites històries i anècdotes són els grans capitans de les nostres vides i les obeïm sense adonar-nos-en. I estic segur que ben aviat em deixaré arrossegar per la veu del capità de l'EAX.

Eugeni Fernández

Pilar Más

NOU ESPAI JOVE AL CLUB DE VELA BLANES

CVB

Feia molt de temps que voltava pel cap dels responsables de l'àrea esportiva, encapçalada pel comodor, trobar un espai per a tots aquells joves regatistes que durant les regates i competicions, restaven a terra sense navegar, tot esperant el toc de botzina i la hispada de bandera "D" per anar a l'aigua.

De seguida es va descobrir l'espai. L'antic hangar del contramestre que ara fa un temps va canviar d'ubicació, al costat de l'aula polivalent de l'escola de vela, s'ha convertit en un espai diàfan, espai obert amb grans finestres que permeten l'entrada de la llum a un interior sense obstacles. Un espai equipat amb aire condicionat (Split inverter amb bomba de calor) ideal per èpoques de calor i fred.

L'espai dividit en dues grans zones interiors i una exterior tancada servirà per poder passar les estones d'una forma lúdica mentre el vent no apareix al camp de regates. Així per exemple s'ha equipat amb sofàs i pufs (aquests amb de color verd poma amb gallardet del club) per contemplar una televisió

de seixanta-cinc polsades on veure pel·lícules, documentals, escoltar i veure música, o inclús muntar un improvisat karaoke. Cadires i taules completen aquesta zona on poden llegir, escriure, jugar a jocs de taula o connectar-se amb l'ordinador, amb accés a internet. L'estrella de l'altra zona és el futbolí, al que en un futur probablement s'hi sumará una màquina de dards. Aquest futbolí està essent una de les activitats que més ha agradat, i d'ací a poc temps començarà a ser protagonista de tornejos i competicions per parelles.

Finalment, pel tancat exterior, el club ha adquirit una taula de ping-pong amb diferents pales i pilotes de tennis taula. Aquest tancat exterior es idoni pels més petits que fan també les classes, de vela, a l'aire lliure en un espai totalment delimitat i de fàcil ubicació.

El club de vela blanes ha fet una important inversió en equipar i readaptar l'espai, perquè els joves regatistes del club gaudeixin d'un lloc que puguin sentir-lo com a propi.

BLANES VIU L'ESTIU (i la diversitat biològica del nostre litoral)

Roger Ferrer

Per posar inici a l'article, us avisem que les preguntes que seguidament llegireu us poden produir un cert desconcert o, encara precisant més, un cronològic vertigen on queda patent la nostra petitesa enmig d'aquestes xifres extraordinàries.

Sabeu quants anys té l'univers? 13800 milions d'anys!

I la terra? 4650 milions d'anys!

I la Mediterrània? Uns 25 milions d'anys!

L'*Homo Sapiens*? 200.000 anys!

Ens anem aproximant al que som.

Catalunya i la seva costa fa uns 3 milions d'anys:

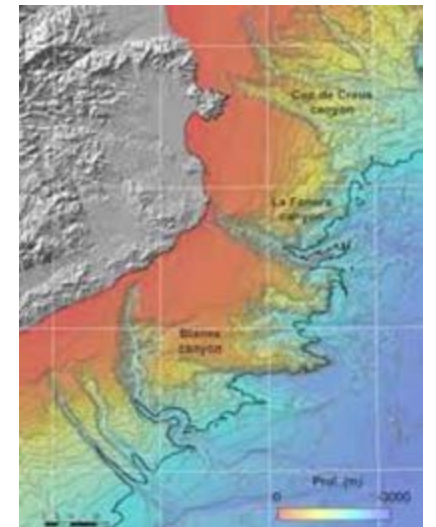

Com heu pogut veure, si poséssim els 13800 milions d'anys de l'univers en un rellotge de 24 hores, l'home modern apareix només fa uns pocs segons.

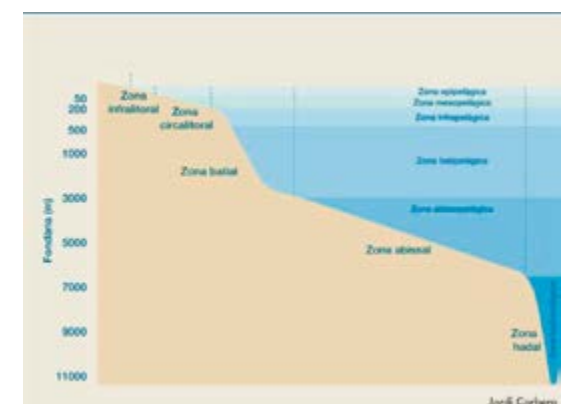
L'estiu el litoral de Blanes, i per extensió el nostre club, és ple de vida, encara que no tanta com la que podríem tenir fa uns 100 anys enrere.

Veureu: el sistema marí funciona com ho fa la natura en general. L'escenari es compon d'un fons marí, de la mas-

sa d'aigua salada que conte i de l'atmosfera que hi ha al seu d'amunt. Son ingredients minerals que, com si fos una bona recepta gastronòmica, constitueixen la base de la caldereta marinera que volem cuinar. Però el toc i la personalitat del plat els donen les gustoses espècies i els "truquets" de xef que hi afegeix en un moment o altre. Doncs bé, els ingredients del sistema marí que cal afegir a aquest escenari son els essers vius que l'habiten.

Vista aèria del fons marí de la costa catalana. Inclou els canons (solcs de fondàries superiors a la resta; entre ells, el canó de Blanes, on les delicioses gambes vermelles de la nostra costa crien i és desenvolupen).

Perfil de la costa segons les zones que podem identificar en base a la seva fondària.

La vida a la Mediterrània, com un tot que es modifica per anar-se equilibrant constantment, es basa en la biodiversitat dels milers i milers d'espècies amb les que compartim aquest mar que tant estimem i que tant ens agrada gaudir-ne estiu rere estiu (per aquest motiu he batejat l'article com a BLANES VIU L'ESTIU).

L'Enciclopèdia Catalana defineix així el concepte de la Biodiversitat: “*Conjunt de totes les formes vivents de la naturalesa entera, d'una regió geogràfica o d'un*

grup taxonòmic definit”. Per dir-ho col·loquialment, és la part viva (d'origen viu) d'aquella caldereta marinera que us he suggerit més amunt.

¿Sabeu? La bona salut de els ecosistemes - en el cas que ara ens importa em refereixo als ecosistemes marins - es mesura en certa forma en el nombre d'espècies vives que hi son de forma equilibrada i que interactuen entre elles per ser unes un recurs (com a aliment) o per ser una conseqüència (per alimentar-se dels recursos).

Diversitat: Compartim el nostre mar... i respectem tot el qui hi ha!

Als ecosistemes de les nostres costes i del litoral blanenc hi trobem, entre altres, els següents ambients marins.

(«Fauna i Flora de la mar mediterrània»
Enric Ballesteros i Llobet)

1 - Rocam litoral:

El trobarem des de la Punta de Santa Anna (al deixar la bocana del port i enfil·lar cap al NE) i de forma continuada fins a al Cap de Creus i més enllà.

Segurament és el que tots vosaltres heu gaudit en nombroses ocasions, ja sigui fondejant o accedint per terra o, també, amb unes ulleres i aletes de submarinisme i nedant a ran de mar o submergint-nos uns metres cap al fons.

Espècies més habituals :

Musclo (Mytilus galloprovincialis)

2 - Rocam fons i sorrencs:

Eriçó o garota negra (Albacia lixula)

Juliola o Donzella (Coris julis)

Tomàquet de mar (Actinia equina)

Fadri (Thalassoma pavo)

Gla de mar (Chtamalus stellatus)

Estudiant o Castanyoleta (Chromis chromis)

Afegiríem a aquesta llista a les algues (brunes, rojes, verdes), els crancs, cargols de mar (com la Baldufa), aus (com el corb marí)... i els peixos més propers a la superfície de l'aigua de les cales i roques.

3 - Alguers i praderies:

Roger (*Mullus surmuletus*)Alga (*Posidonia oceanica*)Estrella vermella (*Echinaster sepositus*)Serrà (*Serranus scriba*)Fideus o Ortigues de mar (*Anemonia viridis*)Palmereta (*Sabella spallanzanii*)

Complementariem aquestes cites amb les algues, els crans hermitians, el pop roquer i altres.

Sarpa (*Sarpa sarpa*)Gavina riallera (*Larus ridibundus*)Oblada (*Oblada melanura*)Corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*)

Per acompanyar la llista d'ésser vius del litoral proper a nosaltres, no podem oblidar les aus que sovint veiem més o menys a la vora de la costa:

Gavià (*Larus argentatus*)Mascarell (*Marus bassanus*)

I mencionar finalment als bonítols, les tonyines, els dofins i fins i tot alguna balena i tauró que, de tant en tant, ens puguin visitar.

En aquest article no puc deixar de mencionar (de nou; ja ho vam fer a una revista del club en una anterior ocasió) al CEAB, o Centre d'Estudi Avançats de Blanes. El tenim aquí a tocar, a la Cala de Sant Francesc, i és una referència en la investigació de la vida que colonitza la Costa Brava i altres ambients molt més allunyats.

Aquí trobareu una descripció temàtica de temes i activitats que el CEAB te programades.
<https://www.ceab.csic.es/>

Els jardí botànic Mar i Murtra, que també el coneixeu i que sempre fa bo de visitar (recordeu que tenim al Club de Vela Blanes un conveni amb aquest jardí i que el podeu visitar de franc). Mirador únic de la costa blanenca, de la rocosa (tenim de tot, roca i platja), i amb vistes a les cales més properes al port.

Els miradors del Mar i Murtra son molt apropiats per veure les aus marines que hem vist. Les observareu

ja sigui plantades sobre les roques o als penya-segats ja sigui volant o capbussant-se per pescar algun peix i portar-lo al pap.

Com veieu, tot plegat, un ampli i ric ecosistema marí, amb uns entorn increïbles.

I és que Blanes, inici de la Costa Brava, una costa que conserva 600 espècies marines "al límit" de les seves possibilitats, ja que han anat perdent el seu vigor natural pels efectes col·laterals del desenvolupament humà, continua oferint-nos un petit exemple de tota la reserva marina que s'estén fins a Cadaqués. Una diversitat biològica que bé faríem de conservar promovent accions conjuntes de custòdia marina, augmentant el nivell de protecció de les àrees litorals tot fent implicar ajuntaments i administracions, o dinamitzant accions de sensibilització social, entre altres accions.

Mentre ens posem tots plegats les piles, aprofitem aquest estiu per gaudir d'aquest entorn natural que tenim tan a prop.

Fonts d'aquesta pàgina:

DÍDAC COSTA EN OPEN OCEAN

José Luís Yubero Rodríguez

"No volia fer una pel·lícula que només tractés de forts vents i ones gegants," va dir el director Nathan Siegel, ***"volia crear un testimoniatge sincer i emocionant sobre el sacrifici i la il·lusió que es necessiten per a realitzar la regata més dura del món."***

Cada quatre anys, un grup de valents s'embarquen en la Vendée Globe, una de les majors gestes esportives que existeixen. El desafiament: navegar al voltant del món, en solitari, sense escales ni assistència.

Hi ha més persones que han estat en l'espai exterior que les que han acabat aquesta mítica i salvatge regata. Dídac Costa és un d'aquests pocs. I l'únic espanyol de la història a aconseguir fer-ho dues vegades – primer en 2016/17 i després en 2020/21.

El documental segueix a aquest bomber professional mentre ell i el Team Manager, Pep Costa lluiten per aconseguir suport financer mentre s'afanyen a acabar

el "refit" del seu vaixell, enmig d'una pandèmia global. I després Dídac solca amb ell les aigües més inhòspites de planeta.

Amb un vaixell de vint anys i un petit equip compost en la seva majoria de voluntaris, el projecte de Dídac contrasta amb els d'altres equips amb pressupostos multi-milionaris i vaixells d'última generació.

(...)

El passat mes de febrer i amb motiu de la celebració els dies 26 i 27 de febrer de la 41ena edició de la Regata Vila de Blanes Creuer per la classe creuer ORC, puntuable per la Copa Catalana Zona Centre i que enguany també ha estat la primera prova del Circuit Català de Regates Costaneres, el Club de Vela Blanes, dintre dels actes socials programats per la regata va presentar la projecció d'aquesta pel·lícula: "Dídac Costa en Open Ocean" dirigida per Nathan Siegel, a l'Aula del Club de Vela Blanes. A la projecció van estar presents el propi director de la cinta i el seu protagonista.

El febrer de 2021 Dídac Costa va finalitzar la volta al món en solitari (Vendée Globe) en 20è lloc. 97 dies, 6 hores y 27 minuts va invertir el català en recórrer els més de 52.000 quilòmetres. Tota una fita per a la vela oceànica del nostre país.

El documental, produït per ONA i estrenat a l'octubre de l'any passat, ens mostra aquesta història des d'un punt de vista més personal. Amb un Dídac Costa explicant les seves vivències personals i professionals. Tota una travessia personal d'aquest barceloní de 41 anys que s'ha convertit amb la seva "aventura" en el primer espanyol en completar per segona vegada la Vendée Globe amb l'embarcació 'One Planet One Ocean'.

Amb escenes inèdites de l'última Vendée i de la de l'any 2016, aquesta producció va permetre comprendre i conèixer una mica més tot el treball, les dificultats i el gran esforç per aconseguir els objectius d'un

repte com aquest. Després de la projecció el propi Dídac va poder compartir xerrada, inquietuds i va contestar preguntes dels nostres amics i socis, en particular aquells esportistes que formen part de les flotes i equips de regata del club.

Dídac va agrair el suport de l'equip i la comunitat de seguidors – molts dels quals són presents a les seves presentacions – i sense els quals no podria haver realitzat aquestes dues Vendée Globes. I va dir entre el públic present a les instal·lacions del Club "que desitja que la pel·lícula ajudi a donar a conèixer l'esport de la vela oceànica."

A la projecció va assistir el regidor d'esports de Blanes, el Sr. Pere Lopera, el president del Club Sr. Joan Balaguer, el comodori, Sr. Xavier Manresa, i el vocal de creuers de la junta directiva Sr. Roger Ferrer.

L'ANCOBA

DE TOT PER A PESCAR - CUCS VIUS - ARTICLES NAVALS - XARXES
Tel. 972 353 087
 P. Mestrança, 115 (Port) 17300 BLANES (Girona)

Tel. 93 761 99 98
 Avda. Costa Brava, 136 NAU 1
 Malgrat de Mar 08380 (BCN)
info@gravatsaubanell.com

Gravats Aubanell

ESPECIALISTES EN TOT TIPUS DE
MERCHANDISING

KINAKANYA

VESTUARI I CALÇAT LABORAL

Tel. 972 35 19 20 - Whatsapp: 650 869 365
 Avda. Catalunya, 41 (La Plantera)
 Blanes 17300 (Girona)
vestuari laboral@gravatsaubanell.com

Grup: **Gravats Aubanell**

EL RACEBOARD TÉ NOM DE DONA: LAURA CABEZAS

José Luís Yubero Rodríguez

Des de fa uns anys i gràcies a la implicació del secretari Català de la classe Raceboard i soci del nostre club, Luís Camacho, aquesta modalitat de windsurf ha guanyat adeptes a casa nostra, al mateix temps que ha permès organitzar grans esdeveniments esportius com mundials, copes i campionats d'Espanya, i Campionats de Catalunya.

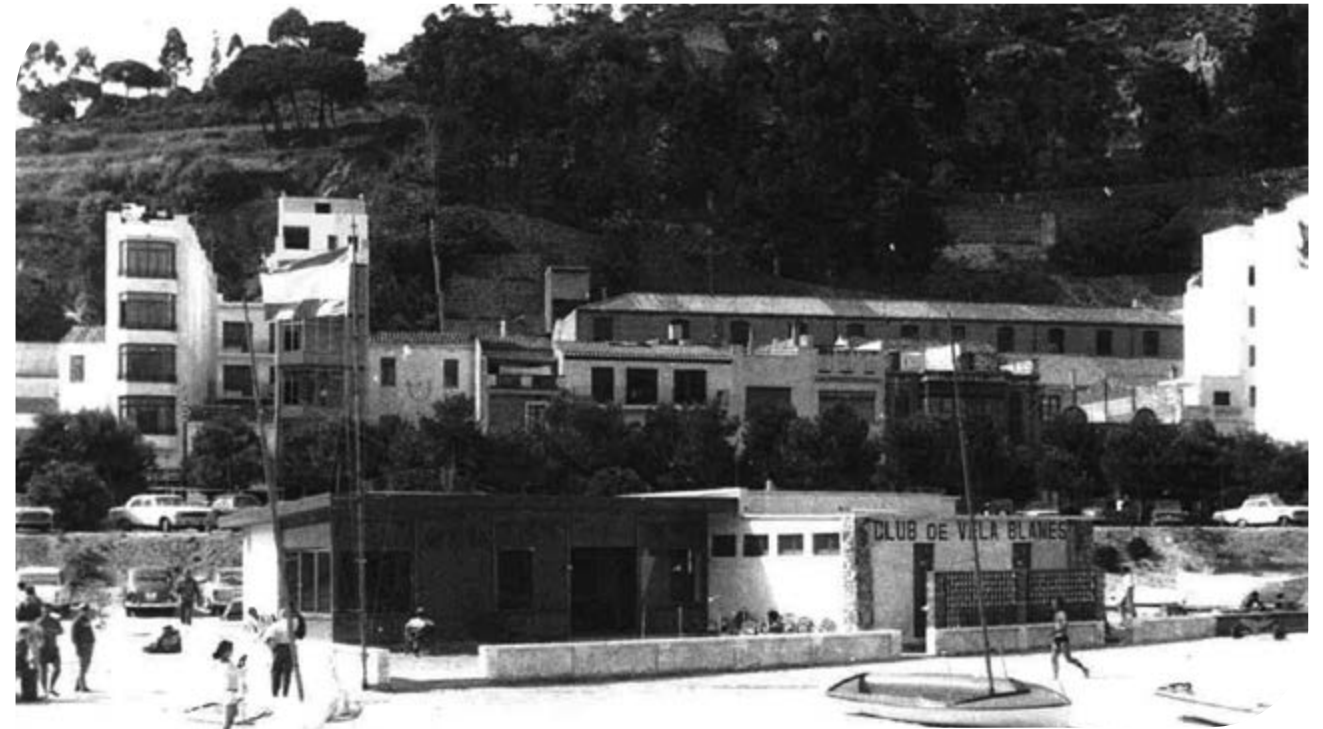
Des de fa també uns anys navega pel Club de Vela Blanes, en aquesta modalitat, la regatista Laura Cabezas, que aquest 2022 ha firmat un dels seus millors anys de competició.

El passat mes de maig a Hongria prop d'una seixantena de regatistes de fins a dotze nacionalitats es varen donar cita al llac Balaton per competir al Campionat del Món de la classe Raceboard. A uns vuitanta quilòmetres de Budapest i després de disputar nou de les dotze proves programades en els cinc dies de competició, Laura va aconseguir convertir-se en la segona regatista femenina i en conseqüència es va proclamar subcampiona del món.

El mes següent tenia lloc el Campionat d'Espanya de la classe al Club Nàutic Santa Eulàlia (Eivissa). Quatre dies en aigües de l'arxipèlag balear on es varen completar 10 proves de 12, amb dos primers dies de competició de vents forts amb intensitats que van superar els 20 nusos; i dos últims en què els vents es van moure entre els 5 i 8 nusos. Laura, molt regular a totes les mànagues va finalitzar, en 20è lloc, essent la primera regatista femenina de la classificació tot proclamant-se Campiona d'Espanya.

Però, a més, Laura està completant un any per emmarcar, ja que el mes d'abril va aconseguir guanyar el Campionat de Catalunya que es va dur a terme a les nostres instal·lacions. I no hem d'oblidar que el mateix mes va guanyar la primera part de la Copa d'Espanya los Alcázares, al Mar Menor.

Tres títols: Subcampiona del Món, Campiona d'Espanya i Campiona de Catalunya, que fan de la regatista del nostre club, una de les més llorejades de l'últim mig segle a casa nostra, en una modalitat dominada pel sexe masculí i on Laura ha deixat clar, que el Raceboard també té nom de dona!

PARLA EL COMODOR

Xavier Manresa i Gras
Comodor Club Vela Blanes

Passat un parell d'anys difícils per culpa de la pandèmia, complicats d'oblidar, ja li podem dir adeu a l'anormalitat. Després de l'última onada de casos positius, on tot ja semblava bastant normal, va començar una guerra a l'est d'Europa, fet que va dificultar l'avanç del país.

En aquestes èpoques, difícils i tristes, és quan ens adonem de la necessitat de tenir temps i llocs d'esbarjo. El club, lloc a on ens trobem amics, coneguts i veïns per parlar sobre el mar, l'esport, la vela o assumptes diversos o a on quedem per fer un cafè a la nostra terrassa o per fer un bon àpat al nostre restaurant, quedar amb els amics a la sala del soci, a on podem llegir revistes, llibres i premsa sobre la vela, o veure un bon partit de futbol.

Aquest any, tenim novetats per als joves, a vegades una mica oblidats! Un tancat preparat, amb tota la seguretat, amb activitats per als alumnes del casal del mar, una sala per als joves esportistes per passar l'estona en els dies complicats per la navegació, amb taules de ping-pong, futbolins, i jocs de taula.

Una temporada a on els equips de regates han continuat lluint el gallardet del club arreu del món, entre campionats locals, estatals, europeus i mundials.

Equips, que dia rere dia, es van consolidant i fent de nous regatistes, que des de molt petits, naveguen amb els nostres colors. Regatistes que moltes vegades s'han iniciat en el món de la vela gràcies a l'escola de vela del club, que amb convenis amb diferents associacions, escoles i instituts de la vila i contrades a on els alumnes s'iniciaven en aquest món.

Els equips de windsurf, optimist, europa, laser, snipe, paddle surf, i creuer són els que omplen la badia de blanes entre Sa Forcanera i La Tordera cada dia de tot l'any! Què seria del Club sense les Veles?, que seria sense els nostres joves regatistes?...

Entre altres coses i per últim m'agradaria afegir... agrair a tot el STAFF del Club Vela Blanes. Directiva, entrenadors, secretaria, marineria, i sobretot el voluntariat, que gràcies a ells continuem organitzant regates de renom mundial any rere any com els més grans!

NORA BRUGMAN CABOT.

A la tercera, la vençuda!

Rio de Janeiro, Tòquio, París!

José Luís Yubero Rodríguez

Nora i Jordi Xammar campions al Trofeu Princesa Sofia

Estic convençut que la gent agraïda està destinada a regnar a l'Olimp. Si és així, estimat lector, tenim una cita als JJOO de París 2024. I és que quelcom tenen d'especial els nascuts a Barcelona en un any com 1992! I és que per aquells nascuts en una de les èpoques més optimistes al nostre país, més abundant, i on es van alimentar moltes expectatives, no es veia com una bogeria ser astronauta, guanyador d'un premi Nobel o campió a les olimpíades. Puc donar fe, en tenia deu anys. Avui, a punt de fer els cinquanta, i vist amb el prisma retro del temps, respiro al saber que vaig salvar-me d'esclatar amb la realitat truncada en què es van convertir els anys posteriors. I respiro al saber que la majoria d'aquells que veien la llum llavors, com el cas de la Nora, avui dia han estat capaços de mantenir la capacitat de ser agraïts, i aquest és un dels motius pels quals les societats humanes continuen existint.

Nora Brugman Cabot, nascuda el 31 de gener de 1992 a Barcelona, la mitjana de tres germanes (Atlàntic exerceix de germana gran i Luci ja no és tan petita), em confessa que mai hagués imaginat que navegar acabés essent la seva passió. Però mira per on, està a dos anys de poder participar en les seves primeres olimpíades! I m'assegura que no n'hi ha passió més gran que la de navegar.

En plena campanya olímpica, Nora ha trobat una estona per explicar-me la seva particular història d'amor amb el Club de Vela Blanes. Una història que comença entre Blanes i Lloret, a Santa Cristina, on els avis tenien casa i uns amics que regentaven un petit "xiringuito" a la platja. Explica Nora, que el seu pare va comprar un optimist quan tenien 4 o 5 anys, i lligant-se el cap d'arrossegament a la cintura, amb les tres germanes a sobre de l'embarcació, les ensenyava a navegar amunt i avall de la platja. Luci era un bebè! No us perdeu la foto! Toca-

Atlàntic, Nora i Luci Brugman

va buscar ràpidament un club en què les hereves Brugman comencessin a practicar de l'esport de la vela, i allà estava el Club de Vela Blanes i els seus cursets d'estiu amb raquero. Diu Nora somrient que l'hi encantaven les sortides fins a Santa Cristina i tornar.

Infinítament agraïda al Club de Vela Blanes, incapaç de mostrar amb paraules de gratitud el comportament envers ella que li ha mostrat la nostra institució, recalcant que ha arribat on ha arribat gràcies en part al nostre club;

es posa trista quan recorda que passats uns primers anys en què va navegar en optimist a casa nostra durant els estius, va decidir navegar tot l'any, i casa seva estava més propera al Centre Municipal de Vela de Barcelona i al Club Nàutic Masnou. És en aquesta època quan es comença a encendre la flama competitiva. I es en aquell moment en que entra en acció "papà Brugman".

El bostonià estudiant de Yale i actualment propietari de Boston Pizza tenia clar que la competitivitat no està renyida amb els valors de l'esport, la companyonia i un ambient familiar, del que els Brugman-Cabot poden presumir i molt. Una llar no és un edifici, ni un carrer, ni una ciutat; no té res a veure amb coses materials com els maons i el ciment. La llar és on està la teva família i els teus amics. Les germanes Brugman han de tornar a navegar a Blanes. Allà tots són una família i allà n'hi ha en Juanmi, el nostre director esportiu. Per Nora un referent, un exemple, el motiu d'estimar l'esport de competició i una persona a la qual aprecia amb molt afecte. Per Juanmi un motiu futur que donarà nom a la seva filla petita!

Nàutica Casas, SA - Av. Castell d'Aro, 114 - 17250 PLATJA D'ARO - Tel. 972 817 612 - www.nauticacasas.com - info@nauticacasas.com

Són anys de regates, de competició, però per sobre de tot de famílies en plural, de pinya, d'amics, de bons amics: Subirà, Brugaroles, Pibernat,... i de viatges a Bèlgica, a Quiberon, a la Bretanya francesa, per participar en el nacional francès d'optimist. Anys en què compe- tirà amb un molt bon amic que anys després tornarà a trobar arrel d'un WhatsApp. Anys en què començarà a navegar a la classe 420, de la mà de la Maite Subirats (entrenadora aquell temps de la flota de 420 a Blanes). Són anys dolços i feliços!

A la capital de l'estat de Massachusetts, Boston, existeix un lema que diu ***Sicut patribus sit Deus nobis*** (Com Déu hi era amb els nostres pares, així ell pot estar amb nosaltres). No sé si són gaire, de catòlics els Brugman, però a Atlàntic, la germana gran, li ha arribat el moment i marxa a EUA, no sabem si amb el diví o sense ell, per estudiar a la universitat, deixant orfe de parella competitiva la Nora que tornar a abandonar Blanes. La veritat

Nora amb el nostre Director Esportiu, Juanmi Aguirre.

Nora amb Optimist

és que hagués estat una metàfora molt cinematogràfica i melodramàtica. Però no deixa de ser una mera anècdota, això sí, fa que Nora marxi a navegar a València amb Elia Borrego, sempre però navegant amb llicència del Club de Vela Blanes. Nora fa el salt a les classes olímpiques i comença a navegar en 470.

El salt a les classes olímpiques és un vell objectiu amb el qual les dues germanes han somiat des del moment en què navegaven en 420. Diu la Nora que en plena regata una a l'altre es miraven i es deien a mitja prova: "Si passem el vaixell que va davant nostre és com si estiguéssim als JJOO, i si el passem és com si estiguéssim a l'última regata dels JJOO i anem per la medalla d'or". Curiosa manera de motivar-se i que dona fe de la intensitat i l'afany competitiu i de superació que ambdues germanes tenen.

Són anys en què tot passa massa ràpid. Els esdeveniments es van succeint i Nora amb vint-i-tres anys s'uneix amb la corunyesa Sofia Toro (Campiona Olímpica

Nora Brugman i Jordi Xammar ja feia temps que corrien pel nostre club (a la foto amb Luci Brugman i Júlia Subirà).

ca a Londres 2012) per preparar els JJOO de Rio l'any 2016 en 470. Elia Borrego ha donat prioritat als estudis, i la mitjana de les Brugman no vol perdre l'oportunitat, mentre paral·lelament prova la classe 49erFX durant el 2015 i 2016. Una classe que també serà olímpica al país sud-americà i amb la que Nora se sent molt a gust.

La paraula rendir-se no està al diccionari Brugman. Nora torna a navegar amb la seva germana Atlàntic i enceten el somni americà. Només són quatre anys pels JJOO de Tòquio. Qui va dir que seria fàcil? Ambdues, amb 470, inicien la campanya olímpica que les ha de portar al país asiàtic, aquesta vegada representant als EUA, amb el handicap de la doble nacionalitat.

Nora molt prudent no parla dels motius "extraesportius", que potser varen ser la causa primigènia de quedar fora d'una cursa molt barroera. Parla amb agraïment del nostre club. Perquè en un moment delicat. Sense recursos per fer front a una campanya olímpica molt dura i enmig d'una pandèmia que esclatava en aquell moment,

el Club de Vela Blanes va tornar a aparèixer, posant a disposició de les dues germanes les seves instal·lacions esportives i el seu material, sabedor que malgrat no poder representar-les com a país, en el fons eren també una mica responsabilitat seva. Les Brugman de l'optimist que van triar Blanes pel caliu de la gent que formava part, no podia permetre's el luxe de deixar de gaudir de dues autèntiques lluitadores. La flama perdurava en aquella història d'amor etern. En un moment de baixó emocional i mental, en un dels pitjors moments personals a la seva vida, la Nora s'emociona de forma molt especial al parlar del Club de Vela Blanes, i no li surten les paraules al parlar de la seva generositat. Aquesta vegada fent referència a la del Club.

Nora i Atlàntic al Club de vela blanes durant la campanya pels JJOO de Tòquio.

- OFTALMOLOGIA GENERAL
- CIRURGIA OFTALMOLÒGICA
- LÀSER OCULAR
- LENTS DE CONTACTE
- CONCERTAT AMB LES PRINCIPALS MÚTUES
- REVISIÓ DE CARNETS DE CONSUIR, ARMES I NAVEGACIÓ

institut
oftalmològic
FELIP

DESCOMPTA DEL 20% PER A SOCIS DEL CLUB DE VELA BLANES

Anselm Clavé, 86 • 17300 BLANES • Tels. 972 35 04 77 / 972 35 35 25

Finalment, als mundials les dues germanes no es classifiquen per a Tòquio i tanquen un període complicat ple d'il·lusions trencades. Nora entra a treballar a Nautor Swan i per un petit espai de temps, sembla que navegar quedarà en segon terme. Però un esdeveniment encendrà novament una flama que mai ha arribat a apagar-se del tot. Sembla com si Nora, en la profunditat de l'hivern que representen les seves desil·lusions, ha descobert al seu interior un estiu invencible. Sap que la paraula impossible és una paraula que només es troba al diccionari dels necis. Me l'imagino i veig Napoleó Bonaparte al capdavant del seu exèrcit de mig milió de soldats marxant sobre

Moscou. Sembla com si la nostra protagonista es negui a llençar la tovallola sense abans haver fet una profunda reflexió. I en aquesta hauria de trobar-se quan s'assabenta a la televisió que Jordi Xammar guanya, en classe 470, la seva classe, la medalla de bronze a les olimpíades de Tòquio, en les que ella no ha pogut competir. Jordi, aquell nen del qual us parlava unes línies amunt i que competia i es deixava veure pel nostre club quan la Nora navegava, competia i gaudia en optimista amb aquella pinya d'amics, sorgida de la família del Club de Vela Blanes. Es dona la coincidència que en Jordi, també va estar entrenat a la selecció catalana per en Juanmi.

Preparant la campanya dels jocs olímpics de Tòquio a les nostres instal·lacions

Molt bons amics, Nora no triga ni un segon en enviar-li un WhatsApp de felicitació per l'èxit aconseguit, sabedora que potser no el llegirà, o ho farà tard. Aquestes gestes tenen la capacitat de fer sorgir amics sota les pedres i aquells que ho són de tota la vida triguen a captar l'atenció del protagonista de la pel·lícula. Però la sorpresa la tindrà Nora, i això diu molt d'en Jordi, quan l'endemà estant ella treballant a l'oficina Jordi li truca. What???? És la primera paraula que li surt de la boca

amb aquell accent tant yanki! El motiu de la trucada, agrair-li el seu missatge i proposar-li iniciar campanya olímpica, per participar a París 2024 amb ell, a la nova classe 470 mixta. Imagineu-vos la Nora. Rio de Janeiro, Tòquio i ara París. Tres països, tres continents, a la tercera ha d'anar la vençuda.

La resta de la història ja la sabeu, comencen a navegar junts al setembre i al gener d'enguany fan la presentació

oficial amb l'equip espanyol. Molt motivats, han completat fins data d'avui 4 grans regates amb tres guanyades, entre elles la Copa d'Espanya i el Trofeu Princesa Sofia.

Queda encara molt per endavant. Hi haurà moments difícils i de més dolços. I ella, més que ningú, sap de com complicada que és una cursa olímpica fins que no t'has classificat. Però a la Nora se la veu feliç. Amb un somriure infantil, com si no hagués abandonat mai l'esperit amb el qual va començar a navegar al nostre club. Navegar amb els integrants de l'equip espanyol, amb un amic de tota la vida que ja ha degustat els plaers de l'Olimp, i fer-ho tot plegat com a representant del Club de Vela Blanes a uns Jocs Olímpics, fan de la Nora una persona feliç. Una persona que sap que la felicitat no és un sentiment, sinó una decisió. No és un destí, és l'actitud amb què es viatja. És en definitiva la decisió que ha de prendre cada dia quan s'aixeca del llit. I Nora més que ningú, sap que amb una mica de felicitat tot torna a començar. Rendez-vous à Paris!

Nora i Atlàntic navegant en 470 a Blanes

Nora i Jordi navegant al Trofeu Princesa Sofia

VEUS DE CAIRE MARINER EN ELS POEMES D'AUSIÀS MARCH (IV)

L. Carbonell Relat

orella

És l'òrgan que proporciona el sentit de l'oïda, el qual consta de una part externa, i d'una altra externa.

Ne falagar orelles ab rahons, (8)
Puix vinch á tu, la orella á mi enclina (44)
Que á sos mals tenia ja la orella. (68)
Afalagant l' orella del ohent ; (84)
Entre 'ls ulls é les orelles (158)
L' orella de hom afalach no pot rebre. (243)
A nostres prechs ell óu d' orella sorda (244)
Haje per cert trobar ta orella sorda. (256)

En els vaixells, principalment, hi ha vàries peces anomenades orelles, com són les que formen els costats

de la boca amb què la botlada o botavara i el pic d'una vela cangrea es recolzen al pal. Per altra part, en els de dos pals i aparell llatí s'anomenaven a orelles de mul quan navegaven en popa portant les veles de manera que el penol de l'antena d'una sortia per un costat contrari del buc en relació al de l'altra vela.

ormeix, orneig

ORMEIG

En l'obra que ens ocupa el terme ormeix apareix només al vocabulari del final de l'obra (312), on dona per traducció l'eixàrcies de la nau.

A la marina, es coneix amb aquest nom el conjunt de

les veles i dels aparells o eixàrcia amb que es maniobren, i també el dels estris o arreu emprats per la pesca. Per altra part hi ha l'ormeig de fondejar, el qual està forma pel cable o cadena a l'extrem del qual va subjecta l'àncora.

En segur port pert àncoras y orneig, (157)

pal

En els vaixells i embarcacions, s'anomena pal al màstil o arbre (→).

Per bè de tots fon posat en lo pal (5)

part

En general, cadascuna de les peces que s'obtenen al dividir un objecte o qualsevol altra cosa.

Alguna part é mòlta es trobada (1)
Alguna part demon gran delit es (2)
Aquella part de que jo so forçat (16)
Per mòlta part de vos que trob en mi (17)
Per mòlta part del vostre que li alta (17)
Treball es grant en part bon jo vagava. (71)
En contentar en amor sa gran part (74)
Puig res é part no toquen de virtut /
Lo esperit part no há en sos delits, (75)
Que totalment en brou lo met á part /
Mes los meus senys forans tinch de sa part (103)
Puix a mi vull en dues parts partir /
E don á tu t' enteniment per part, (109)
Mes 'nos mateixs fem part en t' ignorança. (226)
En esta part no podem d' el la estorcre /
Per altres parts li podem camí torcre (226)
Per dues parts l' ignorança es tanta (226)
Perquè'ls han obs y en part alguna's dupten (244)
Sinó compláu á la part rahonable, (245)
Donchs écom està que vers tal part camina? (254)

En el món de la pesca marítima, i fins no fa gaire temps, la tripulació cobrava el seu treball a bord pel sistema que se'n deia anar a la part, consistent en donar a cadascun els punts que li corresponien d'acord amb la seva qualificació o grau, i essent el valor de cada punt el resultat de dividir els beneficis de cada sortida a la mar, descomptades les despeses de com-

bustible i d'alimentació -pa, vi, oli, etc.-, per la suma de tots els punts.

En la marina mercant del segle XIX, els vaixells eren relativament petits i el cost de construcció bastant reduït, el que permetia dividir el seu valor en 64 parts, cadascuna de les quals era l'anomenada part en fusta, i qualsevol inversor no l'hi calia ser massa ric per adquirir alguna d'aquelles parts. Per altra banda, aquells vaixells no es dedicaven gaire a fer el transport de mercaderies a canvi d'un nòlit, sinó que eren una mena de supermercat ambulant, venent en un port el que havien comprat en un altre. Per aquesta raó, el capità calia que disposés d'uns diners, o capital pel viatge, per realitzar aquelles compres. Aquest fons es dividia també en les anomenades parts de la mota, que eren molt més assequibles, les quals rebia el capità abans de començar el viatge, podent ser els inversors gent amb menys capital que els de la fusta. I de retorn del viatge es repartien els beneficis, essent el 60% per la fusta i el 40% restant per la mota. De vegades, però, si els inversors en la mota no eren suficients se solia posar anuncis al diari del port de sortida, i una manera d'aconseguir-ho era fent-hi constar que els beneficis es pagarien en monedes d'argent, doncs el paper no era massa atractiu ni ben vist.

[1]

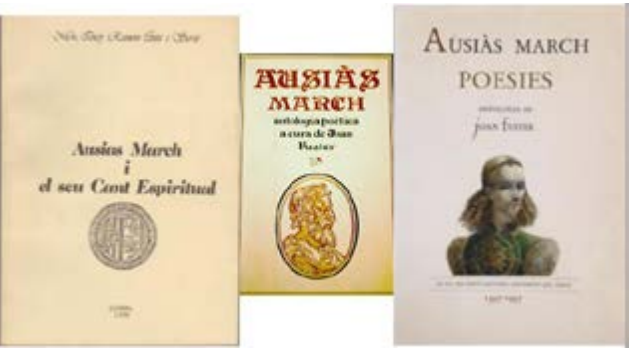
partir

En general, partir té dos significats fonamentals: a) dividir una cosa en vàries parts; i b) sortir, marxar d'un lloc.

Quant vols partir tos amargosos dons (10)
Perçó qu' amor de mi james no 's parta (18)
Car lo voler en dos parts se parteix (24)
Mon cor partit entre Corbs é Milans, (121)
Àxí com cell qui «s parteix de sa terra (121)
De mon recort aquell no me partesch (179)
Pensant que mort per tostemps no 's parteix. (179)
Aquesta es quant parteix companyia (187)
A tu no tem qui no 't parteix la pensa (188)
Fora nos es, mes no del tot partida. (195)
Que la dolor james de mi 's partessca, (204)
E la dolor de la mort se parteix, (209)
E lo restant parteixca als qui no han (213)
Que'l bè del hom fòs en tres parts partit, (216)
Volent tot bè no 'l troben ne partida, (235)
D' atrictió parteixen les amargues (258)

En marina, el verb partir té bàsicament els significats abans indicats, encara que en el cas del segon d'ells se sol utilitzar, en el seu lloc, els de sortir i fer-se a la mar.

[2]

patró

En la mar, l'inscrit en la marina que mana un vaixell. Actualment, és un títulat i cal que el vaixell sigui petit i de cabotatge o de pesca, tota vegada que té un límit de tonatge i àmbit de navegació, encara que hi ha també el que mana un bot o barca menuda, per la qual cosa pot ésser un membre de la marineria.

Prenme 'n axis com á patró qu' en playa (30)

pedra

Roc, peça de mineral fort i dur.

Pedra de toch tinch é d' amor balances (11)
D' aquestes tres pedres fas mon fermall. (54)
E fèr d' acer é pedra cor compost. (57)
Aquest amor es filosofal pedra (135)
En compte sòn les pedres de les roques (187)

La marina de pesca utilitza, a vegades, la pedra amarada a una corda com àncora per mantenir fondejada l'embarcació, o un ormeig de pescar. En qualsevol cas se sol denominar pedral, i lo corda pot estar fixada passant per un forat existent en ella, o degudament embolicada quan no hi ha el dit forat.

peix, peixer

L'animal vertebrat que viu a l'aigua i respira l'oxigen per les brànquies. Està dotat d'aletes i d'una molt gran cua, que empra per nadar.

Menys que lo peix es en lo bosch trobat (30)
Grans é pochs peixs á recors correrán (51)

PÉIXER

D'altra banda el terme és una forma del verb péixer, que significa: donar de menjar a algú posant-li el menjar a la boca, especialment quan es tracta d'un nen petit, o d'un que no pot fer-ho per si sol.

Car d' altra part ma voluntat no 's peix. (18)
Lla donchs amor peix sos fills en lo niu (18)
Mos pensaments de altra part no 's peixen (43)
De sos delits me peix amor é 'n pensa: (45)
La vostra amant qui no 'l pláu d'amor peixer. (108)
Cuyden que có qui 'ls dá fam los déu peixer (239)
E lo gran tor segur d' ell peix les herbes, (244)

peixcar

PESCAR

Agafar, capturar peix, o qualsevol cosa, traient-la de l'aigua on es troba.

Peixca son peix é viu 'ssats cabalós (96)

pena

Sentiment d'angoixa, compassió o altres sensacions que sent o percep una persona en determinats casos

d'afecció. Una altra accepció es la de càstig que rep la persona que ha comès algun dany o delictes.

Jo pena 'm pas mes no hi puch contrastar (6)
Y lluny de vos no trob res bo sens pena. (6)
Tal pena donchs qui la pot sostenir (9)
Com no sò plant de pena sostenguda (42)
Un altre 'n vol dant pena infinida (45)
Hónrram lo jorn que no sent ulla pena (53)
A mal estrany es la pena estranya (68)
Atesa es la pena de mon mal (119)
E gran pecat déu rebre pena greu. (121)
Y 'l cos mezquí mor é no sènt la pena (132)
Açó dubtant fá que jo pena porte. (174)
Les penes grans d' infern jo sò duptant (178)
Si donchs no fá la pena termenada, (232)
D' açò que fá si n' haurà goig ó pena? (232)
Carnal amor à gran pena concita (235)
D' oy ó d' amor hon .s' aparella pena. (238)
Si 'm clam de mi jo 'n passeja la pena, (238)

A la marina mercant rep el nom de pena l'extrem superior de l'antena de les veles llatines.

pilot

El títulat que guia, governa i dirigeix la navegació d'un vaixell d'un tonatge limitat per llei, i generalment dedicat al cabotatge. En vaixells grans, pot ocupar el càrrec d' oficial de coberta, el grau que segueix al de capità. A l'estranger, un terme semblant i adient en la llengua respectiva, s'aplica al qui ajuda al capità del buc en les entrades i sortides de port, o en la navegació per canals i certs estrets. En el nostre cas, però, aquest s'anomena pràctic.

[3]

Menys de .pilot en la canal de Flandes (231)
plaja, platja

PLATJA.

El vora mar, baix i generalment de sorra, i que per extensió s'aplica també a les voreres adients de llacs i rius.

Prenme 'n axis com á patró qu' en playa (30)
Ara es en mi cruel platja deserta, (151)
Cuyd' haver port en la platja deserta (170)

ploure

Caure del cel gotes d'aigua dels núvols, i en certs casos d'altres elements i també els gitats manualment o emportats pel vent.

Que plogués fort sens lo temps nuvolós, (20)
Si com lo temps á ploure aparellat /
La terra y vent l' es á ploure avinent, (59)
No hi fá empaig any sech ò sinó plou ; (104)
Mire lo cel quant plourà la justícia (248)

Per la seva incidència en la marina, vegeu pluja (→).

pluja

El que cau al ploure (→).

Ressemblant es á fort pluja d' estiu (75)

En la marina mercant, la pluja solia causar un gran perjudici a les operacions de càrrega i descàrrega, especialment quan podia produir danys a les mercaderies, i per aquesta raó obligava aturar el treball. Actualment, però, la proliferació de càrregues en contenidors, i de líquids i a granel que es fa per mangueres, la pluja té molt poca incidència.

ponent

El punt cardinal Oest, o la part d'horitzó on es pon el Sol. S'anomena així també el vent que bufa d'aquella part de l'horitzó i qualsevol cosa situada o existent en el dit entorn.

L' un de llevant é l' altre de ponent, (2)
Mestre é Ponent contra d' ell veig armar (50)
Y 'ls de ponent é de levant los Tartres. (243)

port

Lloc natural o de construcció artificial, a la vora de la mar o d'un riu, que serveix per les operacions de càrrega, descàrrega, i armament de vaixells, el seu refugi quan hi ha mal temps, o de base d'estada i recolzament a determinades unitats de vaixells de guerra, de serveis...

Cercar los ports mes qué aturar li val. (30)
Hon los desigs tots venen á bon port; (43)
Per arribar al port mòlt desijat / En altre port á mi no
te lo ferre / E si del tot del port me desaferré (44)
E port no trob bon aturarme gose; (71)
Llur paus es port d' aquell jorn mòu darrer. (89)
En tant segur port home james vench; (115)
En segur port pert áncoras y orneig, (157)
Cuyd' haver port en la platja deserta (170)

Hi ha també l'anomenat port del vaixell, que és el volum o pes que pot portar, segons estableix la llei adient.

[4]

És adient afegir una dita que s'aplica molt sovint a la gent de mar, a la qual consideren molt dolenta per *tenir un amor a cada port*. A això aquests responen dient que pitjor són els de terra, ja que *tenen un amor a cada porta*.

porta

Espai obert en un mur i paret que serveix d'entrada al que hi ha a l'altre costat. I també l'element pla, de fusta o altre material, degudament articulat, que serveix per tancar el pas pel dit espai. Per altra banda, el terme és una forma del verb portar.

Los grans delits entren per esta porta. (21)
E per haver uberta aquella porta (43)
Perçó no toch á la porta que 'm obren, (44)
Tot esvellat ab desbarrada porta (51)
Perqué d' amor me veig tancada porta (72)
E la dolor calla detras la porta. (109)
Mes fè roman y esperança a la porta (95)
Per viure mòlt é la mort tè á la porta. (229)

En els vaixells, a més del que s'ha dit, hi ha les practiques als costats, proa o popa, que serveixen d'accés a la càrrega.

prima

Terme amb molts significats, el principal dels quals és el de primer -a. Al vocabulari només hi ha la veu prim, que tradueix per delgado (344).

Donchs vüllam Dèu aquella causa prima (193)
Dret natural es, que la prima causa (244)
De nos mateixs pren lo mal causa prima (245)

En les marines mercant i de guerra, la guàrdia de prima és la que va de les 8 de la tarda a les 12 de la nit. En canvi, en la de pesca, interval de temps comprès entre la caiguda de la tarda i quan es fa fosc. Així diuen *anar a la prima, fer la prima, o pescar de prima*.

proejar

Navegar rebent per la proa el temps, el vent i/o la mar.

Proejant lo temps l' apetit vaig siguènt. (115)

puja

Forma del verb pujar.

Puja 'l en alt é natura l' assòna (132)
Junts acordants en delit cascú puja (134)
Si en gran execs per son desig l' hom puja (151)

Tal que delit la dolor sobrepuja (188)

E 'ls puja tost en semblant de momèn (201)

En les embarcacions de vela llatina, nom que es donava , abans del segle XVIII, a l'escota de la vela. De totes maneres també hi ha qui diu que és el que es coneix com davant (→).

rellamp

És la resplendor d'un llamp. Al vocabulari del final de l'obra, hi ha, per error, la forma relamps (314).

Portant remor de trons, mostrant rellamps, (75)

La turmenta elèctrica és un perill en la mar, doncs els pals del vaixell atreuen els llamps, amb el resultat de produir danys de gran importància. Afortunadament, és molt rar la caiguda d'un a bord.

rem

Sorprèn comprovar que en el text d'Ausiàs March no hi apareix mai aquest terme, el qual significat, en el món mariner, és el d'un pal amb una pala a un extrem i un mànec a l'altra, que mogut a mà serveix per impulsar una embarcació per l'aigua.

remença

Terme que indica la possibilitat, per part d'un esclau, a obtenir la llibertat pagant un preu.

Que'n mon castell era esclau de remença. (5)

remija

REMITJA

Forma del verb remitjar, que significa el fer iguals dues coses, eliminant les diferències, i també prendre part, intervenir.

No sens dolor car despit se remija. (232)

En la marina de pesca hi ha el terme remitger, el qual indica a cadascun dels mariners que van a la barca, manada per un patró, i cobren a la *part* (→).

riba

La ribera o terra vora de la mar, i també d'un llac o riu d'aigua dolça.

Sò avengut á perillosa riba, (154)

En alguns llocs, aquesta paraula designa també el marge o alçada d'un moll sobre el nivell de l'aigua.

[5]

ribatje

RIBATGE.

Riba (→).

Herbes no 's fán males en mon ribatje (13)

En el món mariner era també el dret o impost que es pagava pel pas o descàrrega de mercaderies d'un vaixell a la riba.

roca

Pedra (→) de grans dimensions.

Y ab un fil prim se tira una gran roca. (112)
Si á traves la fusta vá á la roca (244)

En nàutica, un element d'aquesta mena és perillós per a la navegació quan forma un baix o escull a flor d'aigua o a poca distància de la seva superfície, i està situat en un lloc de pas dels vaixells.

roda

En general, peça en forma de disc que gira al voltant del seu eix i serveix, fonamentalment, com a element on reposa un vehicle i l'hi facilita el seu moviment de trasllat.

Aspres há fets los corrons de sa roda (144)
Ab un fort clau sa roda quant es sus (204)

El terme té dos significats en el món mariner: a) la roda del timó, amb la qual un mariner el mou i fa que el vaixell segueixi el rumb desitjat; i b) la peça corbada amb que es perllonga quasi verticalment la quilla i serveix d'element estructural de la proa del vaixell.

rompent

Gerundi del verb rompre, el significat del qual és que es trenca.

Tal camí tinch soptat rompent lo coll (27)
Cabells rompent, ab grants udolamènts (38)
Ans en la nit treball rompent ma pensa (59)

Lloc on xoquen les ones de la mar, fent molta escuma, i també la pròpia onada en aquell moment.

sardina [6]

El terme sardina designa moltes varietats de peix, semblant al seitó i arregada.

É dolsa «l par una amargant sardina. (233)

En l'àmbit mariner, el seu diminutiu sardineta designava el cordill prim emprat en diverses feines de cosir; i també les dues barres verticals de galó daurat que formen el grau o distintiu d'un cos determinat, com és el cas del d'infanteria de marina.

set

Terme el qual té els significats de: a) número 7; b) símptoma d'ansietat per beure aigua o altre líquid.

Fartant á vos, dant á mi fam é set. (15)
Car bè 'm ha dat prou aygua á ma grant set, (37)
Als folls é pechs no 'n dòna fam ne set (49)
Quant á la carn ha vida per set vides (92)
L' altre 's verí per apagar ma set. (118)
Lo sedejant diu que 'n fartar la set, (223)
De fam é set é de dolor sensible, (238)

Al vocabulari del final de l'obra hi ha l'entrada i significat següent: set—sitio ó cerco: cebo en anzuelo: seto, (316). El terme és equivocat, ja que en la primera accepció el significat correspon a setge (→); i en la segona a esca o esquer que es posa a l'ham per pescar. La paraula final seto, no està clara ja que amb aquesta veu es coneix, en castellà, la tanca feta amb mates o arbusts.

setje, setge

SETGE

L'assetjament que es fa en lloc impedint l'entrada i sortida de persones i coses.

Pus fort dolor d' aquesta 'm te lo setge, (29)
En los llochs plans fá durar lo estret setje (66)

La marina de guerra tenia el posar setge a ports o estrets com una acció molt usual i de gran interès, per facilitar la conquesta dels llocs implicats. Quan es tractava d'un port, hi acostumava a intervenir també l'exèrcit de terra.

subalternar

Ocupar un càrrec de categoria inferior, el qual no exigeix uns grans coneixements tècnic.

Los actes tots dels homens subalterna (194)

En la marina de guerra i altres forces armades, així com en centres oficials, un subaltern és el qui està sota la categoria dels oficials.

tempesta

Gran pertorbació de l'atmosfera, amb llamps, trons i

precipitació d'aigua, neu, o calamarsa, que en la mar provoca fortes onades.

Jo som aquell que en lo temps de tempesta, (13)

Pel navegant, la tempesta és un mal que provoca, com a mínim, la reducció de la velocitat, és a dir del caminar del vaixell, i pot obligar a canviar de rumb, posant-se en un més adient per fer front a les onades, o en el pitjor dels casos a refugiar-se en un port o lloc adient i ben protegit de la costa.

Hi ha també l'anomenada tempesta magnètica, un fenomen que pertorba la direcció del compàs -agulla magnètica- del vaixell i crea un problema a l'hora de mantenir el rumb. Antigament el problema era força gran, però avui dia s'ha reduït considerablement, ja que molts vaixells empen una agulla giroscòpica, és a dir, la que assenyala el nord pel giroscopi que porta.

tempestat

Tempesta (→)

De tempestat é temps incomportable (30)

temporal

Tempesta (→)

E sent venir soptos un temporal (30)

temps

Dels molts significats d'aquesta veu en recollim només dos, con són: a) L'interval horari entre dos fets successius, avaluat amb un rellotge o uns fenòmens naturals i ben coneguts. i b) Col·loquialment també, l'estat de l'atmosfera.

O en algun temps que sia trist estat (1)
Mes si 'n escap per null temps daré torns (50)
Com en aquell qui en temps dolent ó trist (60)
E será mòlt si en aquest temps durant (60)
Amor, amor, temps es de penedir (64)
E per null temps ningún dret juhí fá, (66)
Tant quant al temps se mostra variat (67)
Fermant ses lleys en temps passat passades /
Mes per llonch temps eren ja oblidades (68)
Si per un temps dança rostit bollit, /
En temps passat mudança no sentia (78)

Fahent retret del temps que 'l ha servit, (78)
Jo 'm recort bè del temps tan delitós (81)
E per null temps rahó no lan há tolta (137)
Jo sò aquell qui per ningún temps cesse (138)
Esperant temps lo pus dispost que trobe (510)
Sinó semblant aquell del temps passat, (208)
En temps vinent si la present ignora? (229)
Si com, lo temps humit, lo sech senyala, (232)
Si delit pren en mòlt poch temps se guasta. (234)
En temps passat me carreguí la colpa. (257)

En la mar hi ha també el *córrer el temps*, que vol dir navegar al rumb més adient per evitar els danys que podria produir el temporal existent.

terç

És la tercera part en que es divideix una cosa.

Car del cel terç eguals forces nos fá (40)
Si bèn amant lo terç d' un jorn passàveu (82)
Mes ara sent un terç qu' en mi 's descobre (91)
Habit antich es lo terç que 'us nomene (91)
D' ells dos units sent hom un terç exir. (130)
Del terç me call qu' es lo profit amable (131)
Si 'l terç no hi es la corda se descorda. (133)
Matant los dos y 'l terç en estament (178)

En els velers s'empra aquesta veu en expressions com *terç d'una antena*, referint-se a la tercera part que la compona; i *terç d'una verga*, que és el punt mig de

[7]

cadascun dels seus braços. En bots i embarcacions petites, el *banc del terç* és el que hi ha entre el del mig o d'arborar i el de popa.

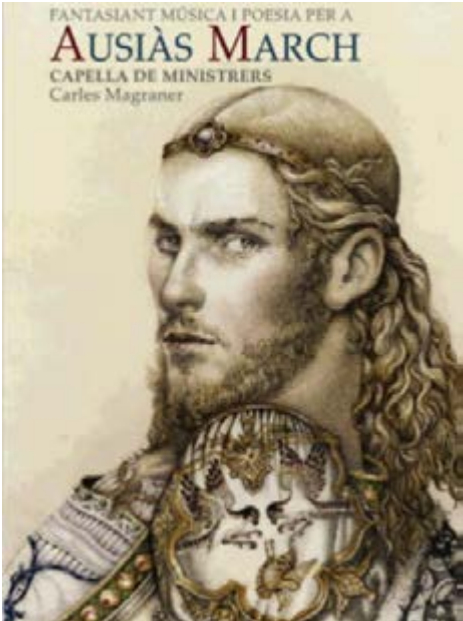
En les canyes de pescar fetes a peces, el terç és la que va en tercera posició, essent la primera o inferior la *trompa*, a la qual segueixen la *segona*, el *terç* i la *puntilla*.

tinent

El qui té o posseeix una cosa.

Car tot ço cáu qu' estrem es son tinent. (7)

En el món militar, el grau de tinent és el d'oficial, comprès entre l'inferior d'alferes i el superior de capità. En el cos general de l'armada, no obstant, té una nomenclatura particular per tots els càrrecs, entre els quals hi ha el de tinent de navili, que equival al de capità dels demés cossos.

[8]

tira

Peça llarga i estreta d'un paper, drap... i també és una forma del verb tirar, els significats del qual són: estendre, posar tibant, arrossegar...

La mía amor un altra á si no 'n tira. (111)

Y ab un fil prim se tira una gran roca. (112)

E quant se móu tot quant sò á si 'm tira. (125)

Quant desgrat sent amor tost á si 'm tira (127)

Donchs tots aquells que del tot Venus tira (135)

O 1' apetit del cos mes a si tira, (151)

Mes en aquell qui per los vicis tira (169)

Cascuna part de nos tira d' hon vè (176)

Car la major part la menor se tira (197)

Lo tira si é menys d' altre 'n treball. (217)

Si com l' orb foll corrént tira sa via (231)

Car no repart en bò que aquell tira, (237)

Gracia fá, de si mateix la tira. (239)

Quasi forçat á tu mateix me tira. (252)

En els vaixells, la tira és el xicot o tros del cap o corda d'un extrem de l'aparell, que és on els homes l'agafen i estiren per aprofitar el benefici que proporciona el moure un pes gran i fer-ho amb molt poc esforç.

Hi ha una expressió qualificativa d'ús molt freqüent que s'aplica a continuació del nom de la persona a qui es refereix, en el sentit de que és molt sàvia o sap molt. L'expressió és: sap la tira. Curiosament, l'origen d'ella és gairebé desconegut, doncs procedeix del que es mereixia un excel·lent mariner de l'època de la vela, i era tan bo per què de nit i sense llum, a les fosques, sabia distingir amb les mans i la posició, la tira de cada aparell de cadascuna de les veles, la qual cosa no era fàcil, doncs una qualsevol en portava de l'ordre de mitja dotzena a cada banda, i si això ho apliquen a les cinc o sis d'un pal, dona per resultat 30 o 36.

traves

TRAVÉS

Gruix d'un objecte, mida perpendicular a la del llarg. També és la direcció perpendicular al costat d'un objecte.

Si á traves la fusta vá á la roca (244)

En la marina hi ha l'expressió donar a (o al) través, la qual significa naufragar o embarrancar el vaixell per haver tocat fons o un escull. I en la mercant hi ha la d'estar al través (o a la quadra) d'un punt notable de la costa, quan aquest es troba en la perpendicular a un costat del mateix. Aquest és un fet que permet a l'oficial de guàrdia en el pont del vaixell conèixer fàcilment la distància a la qual es troba aquell punt. Per això cal que apunti l'hora del rellotge en que veu el dit punt en una direcció que formi 45º amb la proa, i després, quan el tingui al través, és a dir a 90º, mirant el rellotge tindrà l'interval entre les dues, i per tant, tenint en

Quant la que am' mon ull pot divisar (9)

E la negror qu' en 1' ull bellesa par (47)

Que no s' esguart ab qui tinga l' ull clus. (50)

Tot quant jo pens é tot quant véu mon ull (56)

L' ull de per si y '1 toch llur be no hi senten (127)

Secretament que no es ull les veja, (232)

Si com 1' hom foll qui 's fir 1' ull d' una broca (238)

L' ull del hom pech totes les coses mira (239)

Vehent aquells ab 1' ull no sols de pensa (246)

Mes á quants som l' ull nostre 'ns enfalaga (247)

Perqué ab ull flach miren cosa difícil. (250)

En el món de la mar, l'ull té moltes aplicacions. Una d'elles és la de forat que travessa un objecte de part a part. A més hi ha l'*ull de bou*, que és cadascuna de les finestretes rodones que hi ha al vaixell, principalment en els costats, prop de la superfície de l'aigua. També l'*ull d'un bossell* o cadascuna de les d'un *quadernal*, per on passa la corda. A més hi ha l'expressió *passar per ull*, amb els significats següents: a) Desguarnir-se la corda que llavora per un bossell o altre lloc. i b) Esfondrar-se, anar el vaixell a fons.

ungla

L'element corni dels mamífers, ocells i rèptils, entre d'altres, a l'extrem dels dits.

E no aquells havènts en les mans ungles. (244)

Lo qui no tem del fort lleó les ungles (256)

En la marina, cadascuna de les puntes triangulars que porten les àncores a cada extrem dels braços, i facilita el clavar-se al fons quan es fondeja. I també les que porten els ruixons, que són àncores de quatre braços i sense cep, quan són grans de mida.

urella

ORELLA (→)

No n'hi ha cap en el text, exceptuant la que es troba al vocabulari (347).

En les embarcacions de veles llatines, com els llaüts, empren l'expressió *a orelles de mul*, per indicar que porten la vela del trinquet i la de mitjana caçades una a cada banda de l'embarcació, de manera que la pena, és a dir, la part alta de les antenes forma una lletra V.

compte la velocitat del vaixell, la distància navegada. Aleshores, com que el triangle format per la distància navegada i aquelles dues direccions es rectangle amb els dos catets exactament iguals, aquella distància és la mateixa que hi ha al objecte, i estarà situat en la perpendicular al rumb del vaixell. En la marina de guerra s'utilitza també el que acabem de dir, encara que en diuen estar tanto avante.

tremuntana

TRAMUNTÀ -ANA

El punt cardinal Nord.

Ohentla aquells qui són á tremuntana (243)

També és el vent que ve d'aquell punt.

Vá encercant per vent de tremuntana. (154)

Sòn desviats si 'ls fall la tremuntana (245)

De fet la paraula vol dir de l'altre costat de la muntanya.

El terme l'usen en els vaixells de pesca en substitució de la paraula nord, de la mateixa manera que empren el de migdia en lloc del sud.

turmenta

TURMENTAR o TORMENTAR

Forma d'aquest verb, que significa infligir un turment o un dolor corporal, o també moral, a algú.

Fin amador dolor punt no '1 turmenta (10)

Poch es amant qui dolor lo turmenta (22)

Dolor d' amor á mi tant no turmenta (23)

E per aquell mes dolor me turmenta, (124)

Cobrir no puch la dolor que 'm turmenta (185)

¿Qui pora dir la dolor que turmenta (200)

Foll es del tot si 'n be fèr se turmenta (245)

L'hem posat aquí pel seu homòfon, equivalent a temporal, i els seus semblants, encara que en el text no n'hi ha cap.

ull

Òrgan que permet la visió d'imatges de l'exterior.

Mes jo que hi he sa gloria al ull ja vista (2)

varar

Avara (→)

vela

Peça de roba forta i resistent formada, a vegades, de diverses tires cosides, que degudament penjada d'una verga, antena, estai, o del conjunt del pal, el pic i la botavara serveix per rebre l'impuls del vent que fa caminar el vaixell o embarcació.

Veles é vents ban mon desig cumplir (50)

Fonamentalment, per la seva forma, hi ha tres classes: rodones, o quadres; triangulars, com els flocs, les veles d'estai i les llatines; i les trapezoïdals, com les cangrees o àuriques.

vent

Com deia Ramon Llull, el vent és aer mogut⁶

Com dos forts vents la baten egualment (2)

E dura tant fins l' un vent l' ha jequida (2)

Si com los puigs poran fugir al vent (20)

Mes ales veus es lo vent fortunal (30)

Tant com mills pot als vents dona á la vela; (44)

E per contrast de dos vents no discor (49)

L' altre tant luny com vent pot dar empenta. (49)

Veles é vents ban mon desig cumplir (50)

Fent bumils prechs al vent Tremuntanal (50)

La terra y vent l' es á ploure avinent, (59)

Lo que d' abans de tot vent me guardava (71)

Si com als vents es donada la Nau (115)

Vá encercant per vent de tremuntana. (154)

Si com lo vent segons les encontrades (174)

Algú no sab sa nau per quin vent borna (230)

Qui per los vents sa persona es regida; (233)

Foll es aquell qui 'l vent fermat volia. (240)

El vent és el propulsor fonamental dels vaixells a vela, encara que la seva utilització i aprofitament exigeix dos requisits: a) de direcció adient, i b) que la seva intensitat sigui adequada. Com és lògic, cap vaixell o embarcació pot navegar rebent el vent per la mateixa proa, sinó que necessita que li vingui formant un cert angle amb la dita proa. Avui, l'angle mínim és d'uns 15°, en les esportives, però a principis de l'edat moderna,

els vaixells el mínim era d'uns 75°. El millor vent seria el de popa, o 180°, en les embarcacions d'una sola vela. En canvi, pels vaixells que portaven velers en més d'un pal el millor angle era entre el d'uns 120 i 165°, perquè que si el portessin en popa, les veles del pal més proper a aquell extrem del vaixell impedirien que el vent arribés a les dels demés pals, i l'impuls seria només el d'aquell, i no el de tots.

La intensitat ha d'esser també raonable, i depèn de cada tipus de vaixells, ja que massa flux l'empenta que proporciona és ínfima; en canvi, quan és molt fort, hi ha risc de trencar l'aparell, de manera que és l'usuari qui ha de decidir-ho, tenint en compta la capacitat de resistència de l'aparell de la seva embarcació.

Com ja hem dit abans, la direcció del vent es defineix pel punt cardinal d'on ve, mai pel d'on va, o pel nom associat a ells, com tramuntana (N), gregal (NE), llevant (E), xaloc (SE), migjorn (S), garbí (SW), ponent (W) i mestral (NW). I la intensitat va associada a l'escala de Beaufort, que va del grau 0 (calma), al 10 huracà, encara que algunes versions la fan arribar al 12.. Pels demés, començant per a baix, els noms o qualificatius són: ventolina, fluixet, fluix, moderat (o bonançible), fresquet, fresc, fort, temporal, temporal fort (o borrasca) i huracà.

Venus

[9]

Nom de la deesa romana de l'amor.

Obedients á na Venus estela. (44)

Usar dels fruits que Na Venus conrrea (79)

E sobre tots Venus es mills servida (84)

A llur poder Juno y Venus dan vida. /

Mes Venus diu :—«jo son rey natural (84)

Venus del món se tráu la fina llest (84)

Ceres quant es á Venus ordenada /.../

Als peus del Dèu Venus se deuen siure, /.../

Car no guardant á Venus reverencia. (84)

Guardant honor á Venus son servits (85)

Car Venus há tant dolça parleria (85)

La voluntat es de Venus entegra (85)

E si lo giny de Venus romp tal fré (85)

Venus colents Mart é Saturn á voltes /.../

Lla donchs en fet colen Venus deessa (85)

Aquell amor hon Venus há sa regna (135)

Donchs tots aquells que del tot Venus tira (135)

Los escolans de qui Venus es mestre (135)

Compliment sont dels bèns que Venus lliura, (137)

Dins en l' hostel que Venus lo alleuja (146)

Per un portal ixch per l'hostal de Venus (149)

El nom de Venus és també el del planeta més proper al Sol, i per la seva magnitud fa que sigui el primer astre, exceptuant el sol i la lluna, visible abans de la sortida i després de la posta del sol, per això se'l coneixia com l'estel de l'alba, del matí o de la tarda, de manera que era fàcilment observable amb el sextant i obtenir l'angle de la seva altura sobre l'horitzó, el qual era una dada, que associada amb una d'altra, permetia determinar la situació del vaixell a alta mar. Com és fàcil de comprendre, la mesura de l'altura de qualsevol astre es fa des de l'horitzó, per la qual és precís que aquest sigui ben visible, cosa que no succeeix quan és molt fosc o de nit.

vexell, veixell

VAIXELL

Al vocabulari ens dóna el següent: *veixell*—*bajel*: *vajilla*. (318), és a dir, vaixell, i atuell o recipient, generalment de ceràmica, emprat per portar alguna cosa.

Qui en poch vexell mòlt gran cantitat pensa (233)

En el lèxic marítim, el terme vaixell, i els de nau i navili, entre d'altres, s'utilitzen pels bucs de grans dimensions, mentre que el d'embarcació és pels petits, incloent barques, bots i els emprats en l'esport. Com bé sabem, genèricament, uns i altres es classifiquen d'acord amb l'escaient: a) sistema de propulsió (motor, vapor, vela...); b) aplicació (mercant, de guerra, pesca, esport, auxiliar...); c) especialitat (mercants: de carga general, portagranel, portacontenidors, ...); (de guerra: portaavions, navilis, submarins...); (de pesca:

teranyinaires, al rossegall...); (de serveis: remolcadors, ...); (esportius: per les classes respectives...).

via, -es

D'acord amb el vocabulari (318) aquest terme té dos significats a) camí, i b) veia, forma del verb veure.

De 'l no amar desalt ne tè la via (30)

E per tornar ja trob la via torta. (53)

Los qui en amor de les dones han via. (79)

Gran fum fahènt per via dreta y torta (145)

Y en ser per vos me dol fer curta via. (156)

Dins en la mar via de millas mil, (206)

E no véu hom qui vaje per tal via, (230)

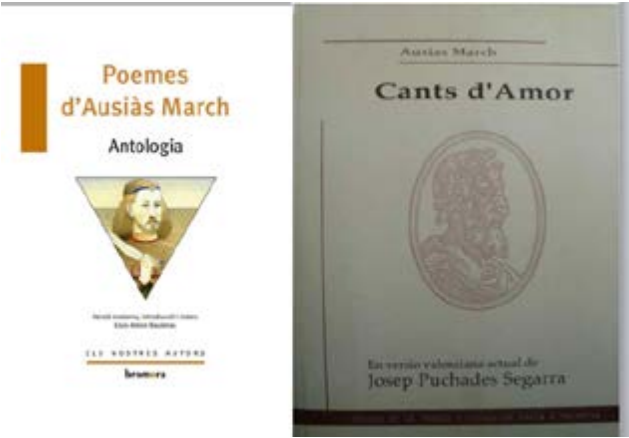
L' entenimènt après cerca la via (230)

Fugint la mort hi vá per dretes vies, (231)

Si com l' orb foll corrént tira sa via (231)

Puix són camí è via per les altres. (258)

En la mar, el terme via s'empra com a sinònim de derrota, és a dir, del camí o recorregut que fa el vaixell per anar 'un lloc a un altre.

[10]

vogi

VOGÍ

És la circumferència o volta d'un objecte.

Pert son plaher que 's no dar temps al vogi. (144)

En els vaixells, el vogí és un argue o cabrestant, és a dir la màquina de torn mogut a vapor o electricitat, emprada per moure o elevar pesos.

xaloc, xaloch

XALOC.

Nom del vent del sud-est (SE.), que al vocabulari ve com xaloch (318)

Xaloc , Llevant los déuhen subvenir (50)

Com ja hem dit en altres llocs, el nom d'aquest vent l'empren els pescador per indicar la direcció adient d'un objecte des d'un altre o del lloc des d'on es parla, i també com a rumb a navegar, en comptes dels graus (135°) de la rosa dels vents.

[1] Portada de l'edició emprada en aquest treball.

[2] Portada d'edicions de 1978, 1979 i 1997

[3] Portada d'edicions de 2013 i 2017

[4] Estàtua d'en Ausiàs March per José Rausell Sanchís, a Gandia, 1959.

[5] Estàtua d'en Ausiàs March per José Rausell Sanchís, a Gandia, 1959.

[6] Estàtua del 600è aniversari del naixement d'en Ausiàs March, per Nassio Bayarri Lluch, a València, 1998.

[7] Làpida de la tomba d'en Ausiàs March, Catedral de València.

[8] Llibre-disc de música i poesia Ausiàs March, pel grup valencià Capella de Ministrers, 2008

[9] Portades del disc *Veles e Vents*, d'en Raimon, 1970.

[10] Portada d'edicions de 1993 i 1998

⁶ Llull, Ramon: **Llibre de meravelles**, Edicions 62 i "la Caixa", Barcelona 3ª, 1987, l. 4, cap. 9, p. 87: Els vents.

CONCLUSIÓ

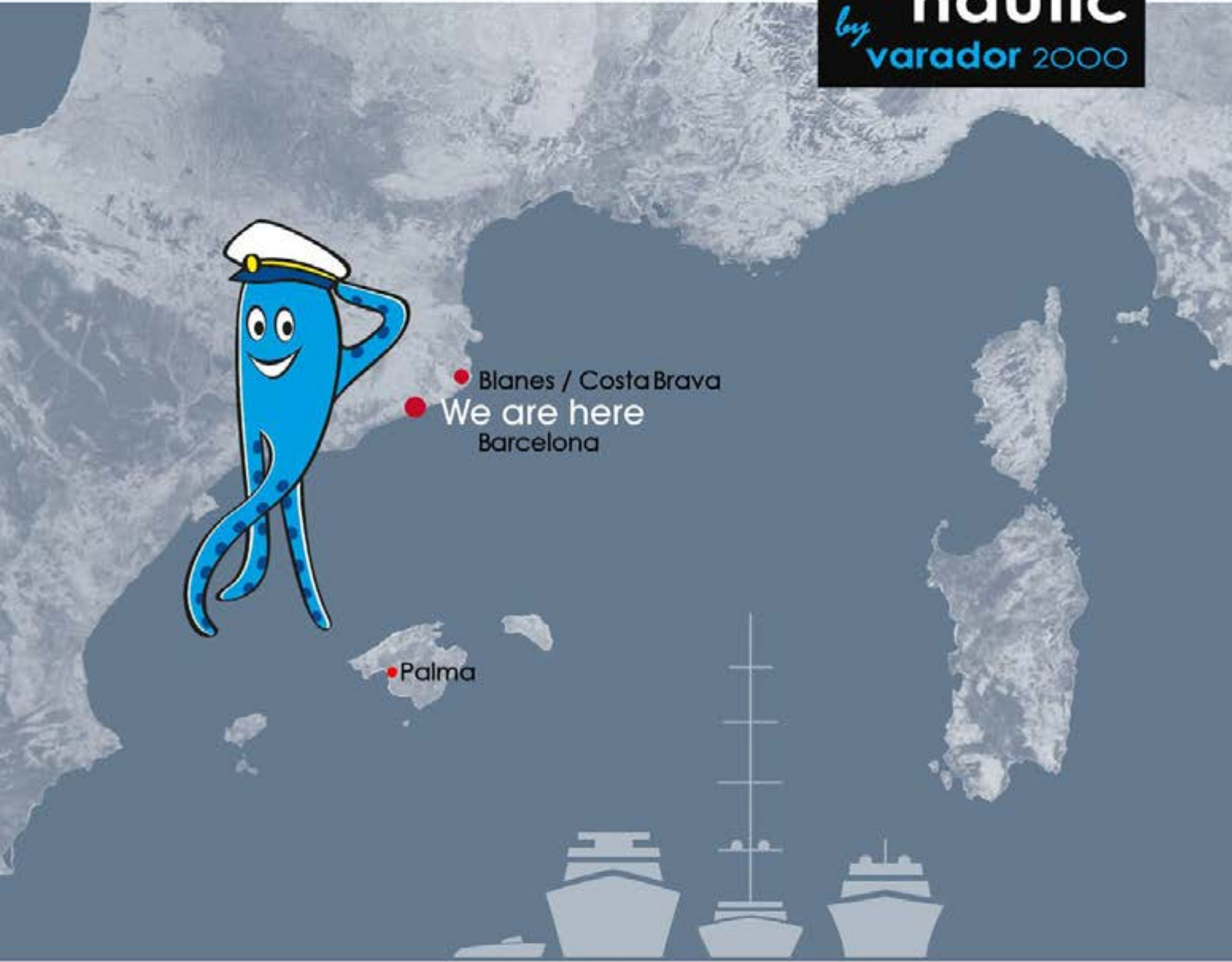
Aquí donem per acabats aquest llarg "entreteniment" que hom ha gaudit per escriure aquest recull. És obvi que el fer-ho m'ha proporcionat molta joia i satisfacció i és un plaer oferir-lo als demés, amb el desig i l'esperança de que els agradi. El temps invertit és immens, però sortosament el fet de comptar amb ordinador ha permès, amb les eines Copiar i Enganxar, evitar el teclejar cadascuna de les citacions, que haurien exigit moltíssim temps, donada la seva complexitat, per ésser un text antic i gens respectuós amb l'ortografia i les formes actuals.

Com hauran pogut comprovar tots els lectors, l'estructura d'aquest treball és molt concreta, i ha vingut donada per la idea de destacar les formes i fets mariners, amb unes explicacions molt personals, i en certs moments també arriscades, per haver inclòs algunes que posen a l'abast de tothom, així ho creu l'autor, molts detalls propis de l'art o ciència de navegar, una disciplina molt especialitzada i, per tant, poc coneguda. De fet, hom ha seleccionat, juntament amb les paraules aplicades a les coses marineres, aquelles altres que tenen alguna accepció d'aquell àmbit, encara que en el text no hi tingui res a veure amb el món de la mar i la navegació. Com és lògic, s'ha inclòs en cada terme una petita explicació molt superficial del significat normal de cadascun.

Per altra part, s'ha evitat en tot lo possible l'actualitzar el text dels versos, doncs això hauria exigit bastants modificacions per mantenir la concordança entre les paraules del final de cada un, a part d'haver-n'hi moltes el significat de les quals és difícil d'assolir o exigiria un gran esforç.

Per altra part els amants de la música poden escoltar el *Cant de Veles e Vents* per Raimon en el *Concert 30 anys al Vent* al Palau Sant Jordi de Barcelona el 23 d'abril 1993 accedint a: <https://www.youtube.com/watch?v=JEpKnhTj-0>

Així, doncs, hom s'acomiada, desitjant que tota la il·lusió que ha posat en la redacció d'aquest treball pugui ser compresa i compartida pels lectors.

Esplanada del Port nº 30 (Port) 17300 Blanes (Girona)
info@blanesnautic.com - www.blanesnautic.com
T +34672429560 +34673739185

Quadern de bitàcola de “La Nura”: L’aventura de la Montse i en Joan Salvador” pels canals de França

José Luí Yubero Rodríguez

Març de 2022.- Deia en Sartre que “Com més sorra hagi escapat del rellotge de la nostra vida més clarament hauríem de poder veure a través del seu cristall.” Sembla ser que la Montse i en Joan Salvador, però, feia temps que veien clar més enllà del vidre. Deia la Montse en una de les entrades del seu blog <https://elmeumar.blogspot.com/> :

(...) esperàvem la jubilació per dur a terme alguns dels nostres desitjos —en tenim tants, que necessitaríem dues o tres vides per fer-ho tot— per això parlo només d’alguns (...)

Profètica o no, la frase ha anat agafant forma a la vida “post jubilació”. Navegants de tota la vida, socis del club de temps immemorials, tots dos van canviar el veler per la motora. El “Blauet” va donar el relleu a la “Nura”, després de més de 20 anys de navegar a vela. El veler va donar pas a la motora. Una mallorquina amb la que tots dos volien repetir l’experiència de navegar pels canals francesos, un dels desitjos dels que parlava la Montse.

L’embarcació, un “Menorquín 50” de l’any 1992 (any olímpic) fa uns 9 metres d’eslora i 3 metres i mig de mànega,

per 1,00m de calat. El calat és molt important a l’hora de navegar pels canals, perquè si no hi ha prou fondo, quedés clavat a terra. Desplaça 8 tones aproximadament i porta dos motors de 130cv cadascun. També és important el que els francesos en diuen «tirant d’air» que és l’alçada màxima que fa l’embarcació, que sempre ha de ser més baixa que tots i cadascun dels ponts per sota dels quals has de passar.

L’espai interior de la Nura, tal i com diu la Montse, es molt bufó. Malgrat ser un espai reduït, l’embarcació te tot el just i necessari. Allò imprescindible i pràctic. Així doncs amb el treball afegit, que en Joan Salvador i la pròpia Montse han anat fent, per fer l’espai interior del tot confortable, la Nura te un petit “camarot” (cabina) a proa, amb un parell d’armaris un d’origen i l’altre muntat pel “manetes” d’en Joan Salvador; una cuina molt “cuca” i ben equipada, que com diu la Montse es potser més gran que les cuines dels pisos petits d’ara. Un espai, molt confortable, a mode de saló-menjador, amb un parell de seients i un sofà amb llitera superior, amb unes prestatgeries amb uns pocs llibres, i finalment un bany, molt ben fet i que aprofita al màxim l’espai i on han afegit una dut-

xa que no hi era en origen per poder dutxar-se amb una certa comoditat.

A principis d’abril Joan y Montse dedicaven gran part del temps en posar a punt els motors de l’embarcació. Amb trenta anys de vida i amb la intenció de fer hores de navegació, tot havia d’estar a punt: l’oli, els filtres d’oli, els filtres d’aire, els pre-filtres i els filtres de gasoil, les corretges de l’alternador, els ànodes de zinc, els rodets de les bombes d’aigua, etc, etc. Com diu la Montse: **“No sabia jo que portàvem tantes coses”**. Massa coses en un espai reduït, el “forat del motor”, o com la pròpia Montse diu, la sala de màquines. Un lloc massa petit i angoixant, claustrofòbic. L’espai ideal pel mecànic i en Joan Salvador. A la Montse no la trobareu allà.

Revisada la part mecànica tocava treure l’embarcació de l’aigua. A 20 dies de finalitzar el mes i a poc de començar la Setmana Santa, la Nura era treta a les drassanes per fer el manteniment de l’obra viva, la part del casc que, de forma permanent està submergida. Toca rascar tots els musclos i algues que s’hi han anat enganxant durant l’any, netejar-ho bé i donar una capa de patent anti-algues, canviar els ànodes de zinc dels eixos les hèlix, i revisar els passa cascocs i les aixetes de fondo. Després de tornada a l’aigua, un últim retoc: polir i posar oli a la teca... perquè quedi resplendent! I ja estem a diumenge de rams. Cada vegada es veu més a prop el moment de començar viatge.

I amb la Nura com si fos casa, la llar es el lloc més còmode sens dubte, només quedava pendent començar el viatge a principis de maig, direcció Roses o Port de la Selva. Amb una placa solar que en Joan Salvador va instal·lar per si arribat el moment no es podia connectar a cap torreta enmig d’un canal, tenir com a mínim la nevera en-dollada, sense risc de quedar-te sense bateries.

Ja només faltava que el gos de la nostra parella, la Taca, s’habitues al nou espai. Que de ben segur no li seria gens difícil. Des de 2008 ha navegat amb la Montse i en Joan.

Finalment el 3 de maig a les 07:15 hores del matí, La Nura sortia del Club de Vela Blanes i posava rumb a Port de la Selva.

A partir d’ara, lector, et tocarà a tu seguir llegint les “aventures” dels nostres amics socis, i ho podràs fer a: <https://elmeumar.blogspot.com/> el quadern de bitàcola on la Montse anirà explicant el seu viatge, els llocs visitats i mil i una aventures que de ben segur gaudirem tots plegats, com si també anéssim navegant tots junts. Som a 10 de maig, 2022 i aquí comença l’aventura! Gaudiu...

PETITES ILLES DE LA MEDITERRÀNIA METHANA (pronunciat Mézana) - Grècia.

37° 34' 52" N - 23° 23' 27" E

M. Núria Dalmau

En Sotiros, el taxista, ens ha deixat just a l'inici del curt camí que baixa fins vora mar. Allà ens trobem una banyera de pedra on hi caben dos persones, de fet hi ha una parella en aquell moment, una caseta per la bomba d'aigua termal i un vestidor de fusta tipus platja. Cal esperar que la bomba d'aigua es desconnecti automàticament parant el generós doll d'aigua calenta, la parella tregui el tap per buidar la banyera cap el mar i, després de posar el tap altre cop, ja podem prémer el botó de la bomba i fruit de 15 minuts de bany termal al costat del mar a l'aire lliure. Ningú ho vigila, ningú cobra i tot està pulcre i en perfecte estat. És l'anomenat Bany de Pausanias. El segle II en Pausanias, un romà, escriptor de "Descripció de Grècia" (quelcom com una primera guia turística) va passar per aquí.

Com que el dia està ennuvolat, el bany ens va la mar de bé. Després del bany desfem el camí i seguim la costa. Uns metres més enllà hi ha la taberna "Las Olas" (tal qual, en castellà) que regenta una parella grec/gallega i que cuinen paelles. Nosaltres preferim una amanida grega i calamars.

Molt bé, ara queda lo més dur, fer els 14 km de tornada al poble de Méthana. Parem al cap de només 4 km a fer un cafè en el curiós poble de Ayios Giorgos, que disposa d'un petit i poc profund portet (2 m. fons, de promig), amb un trencaones format per un petit mercant coster enfonsat, degudament farcit de pedres i ciment.

Continuem els 10 km restants fins a Méthana refent el camí fet abans en el taxi. Per sort no ens plou.

Estem passant uns dies de mal temps, vents de nord força 5 i molt ennuvolat, al petit port municipal de Méthana. Méthana és el principal poble de la península del mateix nom que sobresurt de la del Peloponès només unida per un estret istme. De fet, és un volcà amb diversos craters i xemeneies. La última erupció va ser el 63 a.C. (segons Estrabó). És pot fer una excursió a peu a veure la última xemeneia des del mini port de Vathi (pronunciat Vazi).

El port municipal està davant per davant de l'antic balneari avui en dia tancat. La crisi del 2008 va fer cancel·lar el "In-serso" grec i el petit poble balneari se'n ha ressentit força. Només queda un hotel on, per una modesta quantitat, pots fer un bany termal de 20 minuts, també es pot anar a una caleta on surten aigües sulfuroses i on ens trobem amb tots

els jubilats del poble. Molts hotels han tancat i hi ha moltes cases en ruïnes. El passeig de mar però està arreglat i ofereix alguna animació amb les seves tabernes i cafeteries. Allà hi ha el port gran on arribem els ferris del Pireus que després segueixen cap a Poros i on amarren les "flotilles" de charters. És un port molt obert i habitualment hi ha molt moviment d'onades.

Nosaltres tenim la sort de haver trobat lloc (previa trucada) en el port petit d'aigües blanquinoses. Diuen que les embarcacions aquí amarrades no han menester de fer els baixos. Amb aquestes aigües no hi ha cargol ni alga que aguant!

Coincideix que és el meu sant. A Grècia també celebren el 8 de setembre, la Nativitat de la Mare de Déu, així que anem amb la Marina, encarregada del port, a la petita capella del istme en honor de la Panagia (literalment la "tota santa"). Durant el panegíric ens beneeixen i ens donen el pa dolç (mena de brioix) beneït.

No vam oblidar de obsequiar pastissos (galactobouriko - pasta de full i crema) a la Marina i els amics del port, com és el costum a Grècia, on es celebra més el sant que el natalici. El matí següent la Marina em regalà una petita polsera, tot dient "Tant costum és invitar pel sant com rebre algun regal" i es disculpa per la poca cosa que és.

Grècia és el paradís dels navegants: esplèndides aigües, refugis naturals, història, paisatges, centenars d'illes... però per damunt de tot el que sempre ens ha captivat és el tarannà humà, acollidor i vital dels seus habitants.

PESCA I CUINA DEL “LLORITO”

by Ewdys Luna i Cinta Bassas Llorens

Us presentem el raor (*Xyrichtys novacula*), més conegut com a “llorito”, un peix vistós de forma ovalada i amb el cos comprimit lateralment. Els mascles tenen una mida més gran que les femelles (la talla màxima és de 30 cm) i presenten unes tonalitats verdoses i grises, en canvi, les femelles són vermelloses amb bandes blaves. Una dada curiosa és que neixen femelles i a la que tenen uns tres anys de vida es transformen en mascles.

És una espècie d'hàbitat bentònic, és a dir, viu enterrat en fons arenosos i se'l troba en aigües càlides i temperades a una profunditat entre els 5 i els 30 metres.

Pel que fa a la seva captura se sol pescar amb canya i cucs o gambetes d'esquer. És un peix amb activitat diürna i la temporada alta és de juny a setembre.

La nostra experiència amb la pesca del llorito:

A les 7 h del matí iniciem la sortida amb tot l'equip preparat per arribar a lloc a un quart de vuit i aprofitar el vent terral per poder anar fent deriva de menor a major profunditat.

A les 8 h de matí ja tenim les primeres captures a la barca. S'ha d'estar al lloro per què a vegades la picada és instantània. I ull que a l'hora de treure l'ham ens han mossegat més d'una vegada amb les seves dents afilades. No s'ha de patir per què no són perillosos, però sí que ho són les aranyes, una espècie que comparteix zona d'hàbitat i que es pesca de forma semblant pel que n'hem tingut més d'una sobre la barca.

Continuem amb un bon ritme i aprofitem el canvi de vent per abastar més zones sense haver d'engegar el motor.

A les 11 h posem rumb cap a port amb un bon grapat de lloritos comentant el plat que prepararem, un fantàstic ceviche mediterrani.

Ceviche de llorito

Ingredients

- 200 gr de carn de llorito
- 1 Llimona
- 1/2 Ceba vermella
- 1/2 Ceba tendra
- 1/2 Pastanaga
- 3 Cullerades d'oli oliva
- 3 Cullerades de salsa de soja
- 3 Cullerades de llet de coco
- Tabasco al gust
- Pebre negre al gust

Preparació

Primer de tot, netegem els lloritos i els tallem a filets petits. A continuació, els submergim en suc de llima prèviament espremuda durant uns 30 minuts.

Mentrestant tallem la cebeta i la pastanaga a juliana i les posem en un bol amb gel i aigua durant uns 8 minuts.

Un cop els filets estan cuits amb l'àcid de la llima, escorrem les verdures amb paper de cuina i ho barregem tot en un bol.

Llavors afegim oli, salsa de soja, tabasco i opcionalment llet de coco i ho barregem bé amb delicadesa.

Per acabar, molem el pebre al moment de servir per aromatitzar el plat.

Bon profit!

MEDI AMBIENT

El Club Vela Blanes i el Projecte Seareg

José Luís Yubero Rodríguez

El mes d'abril el Club de Vela Blanes s'adheria al Projecte SEAREG. Sempre implicats amb el medi ambient, la nostra entitat s'unia al projecte, com a Partner Operatiu, amb l'objectiu de regenerar vida marina a l'interior del port esportiu tot implementant estructures marines, que són agents actius per la regeneració de biodiversitat i la lluita contra el canvi climàtic.

La regeneració dels ecosistemes marins i de la seva biodiversitat és una necessitat creixent per la lluita contra el canvi climàtic, atesa la capacitat de segrest de carboni dels mars. A data d'avui hi ha desenvolupades tècniques científiques que són eficaces en la recuperació de la vida marina, però tenen dificultats per ser implementades a gran escala.

Conscients de la necessitat i del problema, des d'Ocean Ecostructures han desplegat una tecnologia capdavantera en recuperació del medi marí: el BioBoosting System (BBS), basat en estructures marines de substrat natural.

Amb la signatura del conveni i lliurament de la bandera SERAEG, que es va fer el passat 11 d'abril de

mans del CEO d'Ocean Ecostructures, Ignasi Ferrer, i el nostre gerent, Héctor Espadas, es feia públic, el compromís del Club de Vela Blanes per ser una peça més en la implantació a gran escala d'aquestes ecoestructures. El club es comprometia, en una primera fase pilot, a implementar sistemes de regeneració de la biodiversitat a través de l'aplicació i combinació d'innovacions científiques d'última generació (BBS: Bio Boosting System) i adaptar la tecnologia al voltant de la instal·lació.

A aquest primer pas al abril, se li va sumar el juny la instal·lació del sistema de regeneració del medi marí. El CVB refermava així el seu compromís amb la sostenibilitat i s'afegia als ports de Palamós, Estarlit i l'Escala en el projecte SEAREG. Formen part d'aquest consorci entitats científiques de primer nivell, com l'Institut de Ciències del Mar (ICM), l'Institut Mediterrani d'Estudis Avançats (IMEDEA), el Centre d'Estudis Avançats de Blanes (CEAB-CSIC), l'Aquàrium de Barcelona, Eurecat o el Centre Tecnològic Naval i del Mar de Cartagena.

A les instal·lacions del Club de Vela Blanes es va realitzar la instal·lació d'aquest sistema de regeneració del medi marí amb una tecnologia capdavantera, desenvolupada per l'empresa Ocean Ecostructures, que treballa amb microesculls de substrat natural que es mimetitzen amb la naturalesa de l'entorn i així recupera els hàbits marins. Aquesta acció es va portar a terme dintre del marc d'actuacions que el Club realitza dintre del seu compromís constant amb la sostenibilitat.

En la primera fase del projecte està previst que hi hagi un total de 8 BBS, aquest juny s'ha instal·lat el tercer durant l'acte de presentació. Els Bio Boosting System s'han distribuït en diversos indrets submergits del Club, on els científics creuen que pot anar millor la regeneració. Després, caldrà esperar un interval entre 2 i 3 anys per veure els resultats i implementar nous passos en funció d'això.

L'acte de presentació el van encapçalar el president de la nostra l'entitat, Joan Balaguer; la tinenta d'alcal-

de de Medi Ambient de l'Ajuntament de Blanes, Marina Vall-Illósada; i el CEO d'Ocean Ecostructures, Ignasi Ferrer. També van participar el gerent i el comodori del CVB, Héctor Espadas i Xavier Manresa respectivament; la responsable científica d'Ocean Ecostructures, Anna Lloveras; el representant de Ports de la Generalitat a Blanes, Jordi Framis; i el científic del Centre d'Estudis Avançats de Blanes, Rafel Sardà, entre d'altres.

El desenvolupament i la instal·lació d'aquest sistema de recuperació del medi marí s'emmarca dins el projecte de recerca SEAREG, que té com objectiu la recuperació de la vida al Mediterrani.

ESPORTS - BLANES CAPITAL INTERNACIONAL DEL STAND-UP PADDLE

José Luíis Yubero Rodríguez

Pocs imaginaven fa uns anys que aquest esport arribaria a cims tant alts. La pandèmia de la COVID, no va fer més que augmentar la pràctica d'aquest esport que per les seves pròpies connotacions ha permès superar, fins i tot, els impediments generats per la pròpia pandèmia. I es que, qui es resisteix a provar-ho? Qui fa oïdes sordes a l'idea de seguir remant, de mantenir una vida activa, fer esport, desconnectar del stress i connectar amb la natura, gaudir del medi ambient, del mar, del riu, de llacs, del trenc d'alba, de la posta de sol, etc... I es que són més escaients les bonances que porta, que els inconvenients que suposa.

Ja fa uns anys que aquest esport pas a pas s'ha anat consolidant al nostre club, que ja fa un temps que te el seu propi equip, que setmana rere setmana, i competició rere competició va fent créixer entre la població la practica d'aquesta disciplina. Si sumem que els èxits esportius també ajuden, ens trobem amb la combinació perfecte per mostrar al món com filem prim al nostre club ahora d'organitzar un esdeveniment internacional d'aquest esport. Evidentment, el Club Vela Blanes, porta anys duent a terme competicions nacionals i internacionals en el món de la vela; però quan es tracta de nous

reptes i en d'altres disciplines, a organitzar no ens guanya ningú. Si a sobre anem de la mà dels amics de "The Sup Paradise" res pot sortir malament.

El mes de maig, Blanes va tornar a ser novament la capital dels esports nàutics per excel·lència. En aquesta ocasió a nivell internacional, a través de la Costa Brava Sup Race Edició Internacional 2022 que va tenir lloc del 20 al 22 de maig. Organitzada per The Sup Paradise amb el suport del Club de Vela Blanes i l'Ajuntament de Blanes, va permetre que tothom pogués gaudir d'un intens cap de setmana ple d'activitats i competicions per a diferents nivells d'experiència.

L'esdeveniment va moure prop de mig miler de persones, sumant els qui participaran en les diferents carreres i activitats, així com els familiars, equip tècnic i/o amics que els acompanyaran. S'allotjaven en establiments hotelers de Blanes, i van venir amb les piles molt carregades per a practicar l'esport amb el qual tants adeptes compte actualment: el paddle surf!

Aquesta ha estat la primera vegada que s'organitza una edició internacional en tota Catalunya, ja que en canvi

en altres llocs de l'estat espanyol sí que hi ha precedents. En l'actualitat, el Club de Vela Blanes compta amb el major nombre de llicències federatives de Paddle Surf en tota Catalunya, per tant no era estrany que l'esdeveniment internacional s'allotgés precisament aquí.

L'activitat de la Costa Brava Sup Race Edició Internacional 2022 va començar el divendres al migdia, amb la recepció, lliurament de dorsals i formalització d'inscripcions en el Club de Vela Blanes. A la tarda es pretenia fer una sortida d'entrenament suau, i així poder realitzar la primera presa de contacte amb les cales que envolten el municipi on comença la Costa Brava. Malgrat la meteorologia no va ser gaire propícia les ganes de gaudir de l'espectacle van passar per sobre dels mals auguris i es varen dur a termes d'altres activitats que ja varen donar pas més tard, quan ja els últims rajos de sol anaven desapareixen, a la presentació oficial del esdeveniment, amb la presència d'atletes internacionals com Edonays Caballero (Panamà), Itzel Delgado (Perú) o Maximus Sijrier (Holanda). A banda de l'activa participació del campió (2017) i sotscampió del món (2018 i 2019), Bruno Hasulyo que durant l'esdeveniment es va encarregar d'avaluar, guiar i motivar als i les aspirants a formar part de l'equip 'Sup One Junior'. La cacera de talents Sup One Talents va consistir en proves tècniques i de resistència que van servir per avaluar les habilitats de les i els atletes.

A quarts de 8 del vespre, es va fer la presentació oficial de l'esdeveniment, així com dels atletes internacionals que participen enguany a la competició. L'acte el van encapçalar l'alcalde de Blanes, Àngel Canosa, i el principal organitzador de la prova, Xavi Marina; acompanyats del primer tinent d'alcalde de Promoció de la Ciutat, Jordi Urgell; el gerent i el director esportiu del Club de Vela Blanes, Héctor Espadas i Juan Miguel Aguirre respectivament; així com de la resta de l'equip organitzatiu: Neus Collado i Albert Vives.

Dissabte al matí, segon dia de l'esdeveniment, i amb una boira que feia preveure el pitjor es varen córrer, amb retard, curses classificatòries a l'sprint, i les finals en categories masculina i femenina, entre tots els inscrits a la cursa elit i amateur, dels primers CVB Elite Games. La tarda més festiva va servir per dur a terme la "Cursa Popular" de 3 km amb concurs de disfresses i un gran sorteig de material i varies sorpreses, tot plegat durant un acte en que es varen lliurar també els premis SUP-ONE TALENTS, CVBLANES ELIT GAMES i els de la pròpia CURSA POPULAR.

Restava per diumenge les dues carreres més significatives, que es van disputar seguides, amb forts vents de sud i onades que van obligar a canviar els recorreguts, en les categories d'Elit i Amateur, per al migdia tancar un intens cap de setmana amb el lliurament de premis.

CALAIX DE SASTRE

José Luís Yubero Rodríguez

SESSIONS DE VELA SOSTENIBLE

A l'octubre de 2021 es varen dur a terme al Club de Vela Blanes, una sèrie de sessions de vela "sostenible" per el personal docent, administratiu i de direcció del INS Serrallarga de la Vela. El Club de Vela Blanes en el seu compromís amb el medi ambient va aprofitar l'ocasió per lliurar als participants un "pack sostenible CVB".

Durant tres jornades, 14, 21 i 28 d'octubre de 2021 en sessions de matí i tarda, es varen dur a terme tota una sèrie d'activitats que varen portar als treballadors del INS Serrallarga de la Vela a les nostres instal·lacions. L'objectiu? Fer-los participants de l'activitat que els alumnes del seu propi centre venen realitzant ja de dilluns a divendres, des de fa un grapat d'anys.

Aquest "bateig de mar" o iniciació a la vela quedava emmarcat dins el conjunt d'activitats que el propi centre dur a terme amb els seus treballadors (més d'un centenar), amb l'objectiu de crear una dinàmica que faciliti l'eficàcia de tot l'equip de treball del institut de secundària: La cohesió de tot el grup humà (equip docent, equip directiu, personal administratiu, etc.).

El Club de Vela Blanes en el seu compromís amb el medi ambient va aprofitar la ocasió per lliurar als participants un "pack sostenible CVB" compost d'una bossa de cotó orgànic (teixit ecològic que ajuda a preservar el medi ambient cultivat sense pesticides ni substàncies nocives), una ampolla metàl·lica reutilitzable (fruit de la campanya "Porta'm", de la FCV i Ports de la Generalitat, per reduir l'ús d'ampolles de plàstic als clubs i escoles de vela de Catalunya) i un bolígraf amb la marca corporativa del nostre Club, elaborat en cartró i plàstic biodegradable a base de sèmola de blat, ecològic i respectuós amb el medi ambient.

TURISME ESPORTIU

A finals de l'any 2021 el CVB va participar a la Taula de Treball d'Esports Nàutics del Patronat de Turisme Costa Brava i va assistir al primer Congrés Mundial de Turisme Esportiu.

Dos grans objectius es va marcar el Comitè Executiu del Club de Màrqueting de Turisme Esportiu:

- Coordinació de l'activitat entre membres (CNCB-CVP, Windba Ballena Alegre, GEN ROSES, CN L'ESCALA i CLUB DE VELA BLANES).
- Propostes d'accions promocionals de Turisme Esportiu cara la temporada 2022 (valoració de pressupostos per accions de màrqueting als diferents clubs que integren aquesta taula de treball).

A la reunió que va tenir lloc a la seu del Patronat de Turisme de Girona varen assistir el responsable del Club de Turisme Esportiu del Patronat de Turisme Costa Brava (creat al 2017), Gerard Franch, la Secretaria Tècnica (Costa Brava Training Camps), Agnès Güell, i els responsables tècnics, directors esportius, dels clubs gironins que integren la comissió: David Miralta de Roses, Pep Subirats de Ballena Alegre, Carlos Palomares de Palamós, Xavi López de l'Escala i Juan Miguel Aguirre en representació del nostre club.

El congrés celebrat a Lloret de Mar que estava organitzat per la Generalitat de Catalunya i l'Organització Mundial del Turisme, va servir per debatre les expectatives de futur d'un sector, com l'esport, en la promoció d'un turisme responsable i sostenible.

L'esdeveniment que es va dur a terme en format híbrid (presencial i virtual) i que va utilitzar tecnologia avançada, apropant ponents mitjançant hologrames, va durar dos dies i va comptar amb més de 60 destacats personalitats de renom, provinents de diferents països com EUA, Canada, França, Gales, Irlanda del Nord o Croàcia.

Més de mig miler d'inscrits es varen donar cita a la localitat selvatana de Lloret de Mar, per participar de l'esdeveniment, entre ells la nostra institució que des de 2019, for-

mar part, com a representant d'instal·lacions esportives, del Comitè Executiu de Turisme Esportiu Costa Brava i ostenta la marca DTE (Destinació Turisme Esportiu) des de la renovació de la concessió i inauguració de les noves instal·lacions l'any 2015. A més, aquest 2021, va ser escollit com a millor port esportiu de Catalunya pels usuaris de l'aplicació nàutica Navily.

Sabedor de la importància del sector turístic a Catalunya i de l'impacte econòmic del turisme esportiu (esdeveniments, esportistes i equipaments) el Club de Vela Blanes, amb el seu gerent al capdavant (Hèctor Espadas) i el Director Esportiu (Juan Miguel Aguirre) no varen voler perdre's l'oportunitat d'assistir-hi.

VELA ACCESSIBLE: CLUB ESPORTIU EL VILAR

José Luís Yubero Rodríguez

Després de gairebé dos anys sense activitat per culpa de la pandèmia de la COVID, el Club Esportiu el Vilar reprenia l'activitat de vela accessible el març de 2022.

El 24 de març el Club de Vela Blanes va tornar a navegar amb els millors i més agraïts navegants (7 en total). Es reprenia l'activitat de vela accessible amb el Club Esportiu El Vilar (Aspronis). A partir d'aquell moment cada dijous, durant dues hores, fins a l'estiu, el tàndem Club Vela Blanes & Club Esportiu El Vilar, tornaven a navegar per la badia de Blanes, després d'un parell d'anys en que vam baixar les veles degut a la pandèmia de la COVID.

Més de 10 anys duent a terme aquesta activitat integradora, amb el suport de la Federació Catalana, que va afavorir e incentivar la pràctica de l'esport nàutic entre aquelles persones incapaces d'atendre's per elles mateixes, degut a la seva minusvalia física, un autèntic punt d'inflexió, que en el nostre cas va tenir com a partida transmetre a tothom l'amor per la mar.

L'objectiu final conscienciar la societat de la problemàtica de les persones amb discapacitat psíquica i col·laborar en el reconeixement i exercici dels drets d'aquest col·lectiu; creant i promovent centres per a donar assistència a aquest col·lectiu i millorant així la seva qualitat de vida.

BANDERA BLAVA 2022

José Luís Yubero Rodríguez

El CVB revalida la Bandera Blava de qualitat mediambiental. El reconeixement internacional que s'atorga les platges i els ports esportius aquest 2022 torna a onejar al Club de Vela Blanes.

Les principals zones de bany de Blanes ja fa dècades que any rere any renoven un preuat guardó que certifica l'excel·lent qualitat mediambiental de les seves platges, tant pel que fa a la sorra com als serveis que s'hi ofereixen. Es tracta d'un programa de reconegut prestigi mundial per a milions de persones a tot el món: la 'Bandera Blava'.

Opera sota els auspicis de la Fundació d'Educació Ambiental i del Consumidor (ADEAC), amb seu central a Copenhaguen (Dinamarca), i per optar a aquest prestigiat premi, s'han de complir i mantenir una sèrie d'estrictes criteris ambientals, educatius i relacionats amb la seguretat,

accessoris i serveis. L'estiu d'aquest 2022, les tres principals zones de bany de Blanes que cada any han vist onejar la Bandera Blava de qualitat mediambiental tornaran a fer-ho. Per això, el preuat guardó es podrà tornar a lluir de nou a les platges de Cala Bona, Blanes Centre i S'Abanell.

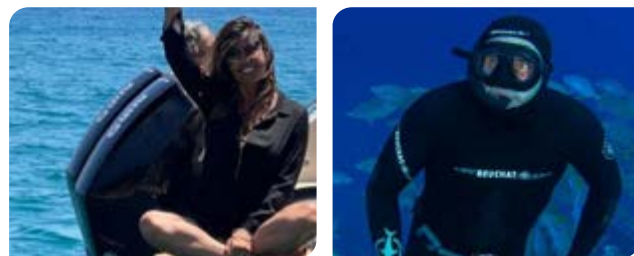
Les instal·lacions del Club de Vela Blanes també han revalidat el respectiu guardó, un reconeixement que, igual que les platges del municipi, ha anat aconseguint any rere any. La importància del guardó es multiplica, si tenim present que de les 119 banderes atorgades a Catalunya, només 22 pertanyen a Ports Esportius.

El guardó està reconegut a escala internacional, i s'atorga en 47 països. No tan sols valora la qualitat ambiental i la seva gestió. També té en compte la seguretat de les zones de bany i les seves instal·lacions, la prestació òptima dels serveis, la informació i l'educació ambiental.

ERIC BOATS BLANES & TANIA'S BLANES JETSKI “Face to Face”

José Luís Yubero Rodríguez

Diuen que qui no arrisca no guanya. En un món globalitzat, cada vegada més competitiu, on la publicitat viatja a la velocitat de les xarxes socials, el risc més gran és no prendre cap risc. En un món que canvia realment de pressa, l'única estratègia que té garantit el fracàs, és no prendre cap risc, els “Juaranz”, com Mark Zuckerberg ho tenen clar: “si fas el que sempre has fet i no et mous, aconseguiràs el que sempre has aconseguit, ens hem d'atrevir a fer coses diferents, malgrat les adversitats”.

He quedat amb els cosins germans “Juaranz”, Tania i Santi, petits empresaris que des de fa uns anys ofereixen als socis (amb descomptes interessants) i a tots aquells que volen gaudir del mar els seus serveis a les nostres instal·lacions. Ambdós de Barcelona, Santi uns anys més gran que Tania, van decidir acompanyar-nos al nostre Club de Vela Blanes per iniciar els seus negocis de lloguer d'embarcacions i motos d'aigua, una l'any 2022 havent esclatat la pandèmia de la COVID i l'altre un any abans però arrancant el negoci en ple mes de juliol a causa del tema de papers, que les administracions tant allarguen, per desesper de qui tramita.

Asseguts tots tres en una terrassa fruit d'un bon rom que a tots dos els encanta i a un servidor... (ja em coneixeu prou).

Pplu: Qui són Tania i Santi?

Tania: Em dic Tania Juaranz García i vaig néixer a Barcelona fa 47 anys. Empresària, vaig ser durant molts anys directora Comercial d'una empresa d'accessoris nàutics, i vaig recórrer tota Espanya viatjant pels principals ports nàutics de la península.

Santi: Jo soc Santiago Juaranz Duran (Witti pels més propers), nascut a Barcelona l'any 1964. Els meus pares i oncles, sempre vinculats a la nàutica i amb embarcacions a Vilanova, varen ser un important motiu per triar el món nàutic com a hobby (Santi és un amant de la pesca submarina i cada vegada que pot escapar a mars caribenys a viure d'una de les seves passions) i com a forma de guanyar-me la vida viure. Amb el meu vaixell a Sitges per gaudir de la meua passió, vaig començar el negoci del lloguer d'embarcacions fa 11 anys!

Pplu: Per què Tania's Blanes Jetski?

Tania: I per què no? -sembla com si Tania es posés a la defensiva, com si m'estigués posant a prova, davant les preguntes que no sap que li faré, tot el contrari, la com-

plicitat fa fàstic, de seguida somriu i em comenta que va afegir el seu nom a l'empresa per diferenciar-se d'altres que ja donen el mateix servei a la població.

Pplu: I tu Santi, per què Eric Boats?

Santi: Molt fàcil. És el nom del meu fill. Malgrat que vam estar “discutint” noms com WITTI (el seu sobrenom de més jove) o WITAKA (que sembla ser ja existia) al final vam pensar que Eric era un nom curt, fàcil de recordar i molt familiar (somriu).

Pplu: Ja sé dels vostres inicis, però quan arribeu a Blanes? Santi s'avança a Tania i amb una cara de circumstàncies i dispara.

Santi: Estava cagat! Vaig arribar aquí a Blanes tot just quan esclata la pandèmia de la COVID l'any 2020. Reconec que em vaig llançar a la piscina amb la forta inversió que vaig fer en embarcacions. Jo ja feia onze anys que tenia negoci amb un altre port, però quan tot ho tenia a punt per desembarcar a Blanes, a la Costa Brava, va esclatar la pandèmia.

ALQUILER MOTOS DE AGUA Y SALIDAS CON MONITOR

Desde 10m/de **50€**

JET SKI RENTAL
DEPARTURES WITH MONITOR
LOCATION JET SKI
DEPARTS AVEC MONITEUR

consultar semanalmente
check weekly

**Precios por moto
prices/prix:**

TIME	1P	2P
15 min.	50€	70€
30 min.	100€	130€
45 min.	130€	160€
1 hora	160€	200€
2 horas	290€	

Happy Hour

Tania's Blanes jetski RENT

blanesjetskirent
+0034 645 610 661

Tania se'l mira i malgrat que va arribar abans, amb la seva mirada sembla fulminar-lo. Ella tampoc ho va tenir fàcil.

Tania: Aquesta és la meva 4a temporada (com si parlés-sim de sèries!) i malgrat tot ha anat bé, els inicis van ser molt durs. No vaig poder començar fins a mitjans de juliol a causa de la quantitat de papers i permisos que vaig que demanar per començar a treballar amb les motos.

Pplu: Amb quina flota d'embarcacions de motor i motos d'aigua disposeu? Amb quins preus? Assequibles? Feu descompte pels socis del Club de Vela Blanes?

Novament, Tania s'avança al seu cosí. Aquesta dona és "puro nervio"!

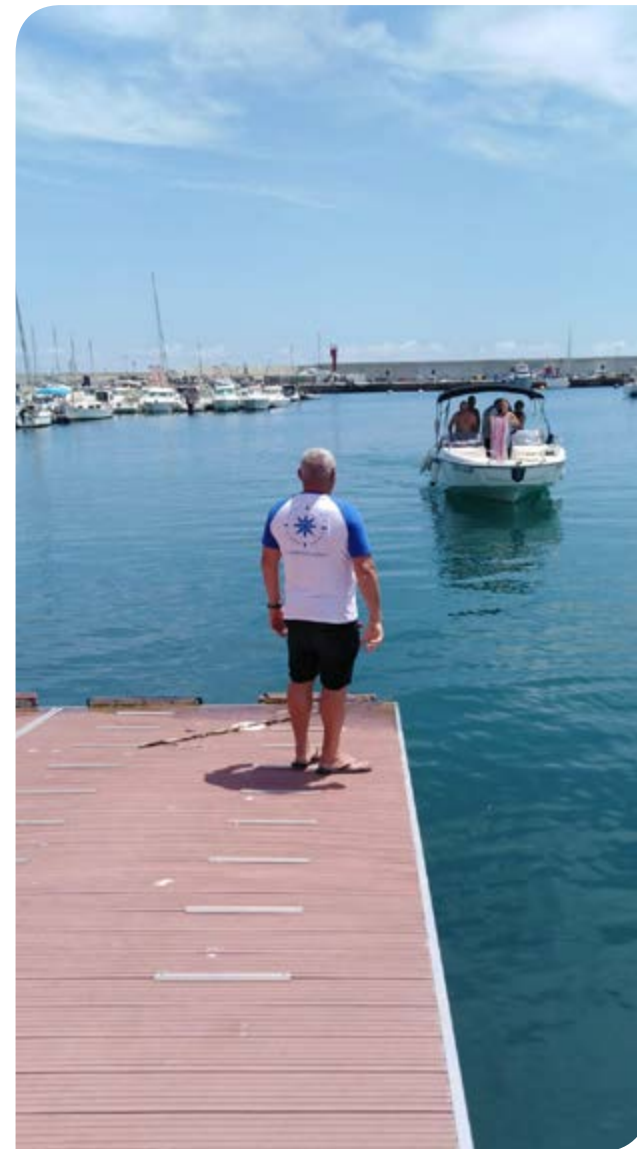
Tania: En l'actualitat dispo de sis unitats de motos aquàtiques que no necessiten titulació perquè les sortides guiades es fan amb instructor. I malgrat que les circumstàncies actuals esdevingudes de la guerra d'Ucraïna han obligat a pujar el cost dels lloguers, a causa de l'increment en el preu dels combustibles, ens hem ajustat al màxim, amb bons descomptes pels socis, per poder donar un servei de qualitat sense que això suposi tocar

en excés la butxaca del consumidor. Uns preus de mercat que compartim amb altres empreses de la zona. Al final, preu per preu, el client busca la professionalitat i els nostres tècnics estan tots homologats i miren de trametre la seva passió a aquells que participen de l'experiència.

Santi somriu escoltant la Tania. De cop i volta s'ha posat ha parlat tan professionalment que no s'ho acaba de creure.

Santi: Subscriu el que diu la Tania. Malgrat les circumstàncies que ens envolten en l'àmbit mundial, no són les més idònies, hem aconseguit donar qualitat amb el servei amb professionalitat. Nosaltres tenim 10 embarcacions de motor en l'actualitat que van dels 5 als 8 metres d'eslora. Cinc de 15cv que no necessiten titulació per portar-les i cinc que si la necessiten. Ens estem movent en preus de mercat, amb descomptes del 10% per socis del Club, i amb sortides de migdia o dia sencer. Mirem de facilitar al client tota la informació necessària per sortir amb seguretat. Lliurem mapes de la zona, a mode carta nàutica, assenyalant els punts conflictius, mirant d'avisar els llocs on no ancorar, som respectuosos amb el medi ambient, i estem molt sensibilitzats amb el tema de la posidònia.

Nou copet sota la taula. La complicitat entre els cosins és més que evident.

Santi: Nosaltres som cinc: Eric, Roc, Xavi, jo mateix i Carme.

El got de rom està tremolant. Senyal inequívoca que l'entrevista està arribant a la seva fi. Però abans no puc estar-me de preguntar a tots dos per les seves aficions i els seus projectes futurs. A Tania sembla que ara li dona per meditar la seva resposta i mentre acaba de degustar el rom en Santi aprofita i s'avança.

Santi: M'encanta la pesca submarina. Endinsant-me a l'Atlàntic i al Carib són una sensació única. Ja no tant pel fet de pescar, sinó per la meravella que suposa contemplar infinitat d'espècies, tant animals com vegetals, que es troben al fons marí. També soc un apassionat de la muntanya! M'encanta l'escalada. I de tant en tant he practicat la boxa amateur. Plans futurs? M'agradaria fer un salt cap a les Illes Canàries i provar també a l'hivern de muntar alguna cosa.

I tot just acabat d'assenyalar entre un garbí i un ponent amb la mà, com si pogués arribar a tocar les Canàries, escura el got i li cedeix la paraula a Tània.

Tania: Tania és la millor companyia per compartir un rom! – somriu mentre aixeca el got per fer un brindis a l'aire. M'encanta compartir una bona copa i conversa amb els amics i la natura en estat pur. Plans de futur? Ampliar la meva flota de motos i mirar d'expandir-me a altres ports.

Pplu: Gràcies per compartir aquesta estona amb mi. M'agradaria donar-vos a conèixer una mica més, entre els nostres socis i amics, arran d'aquesta petita entrevista. Espero que així sigui. I gràcies per la copa.

Ens aixequem i mentre tots dos marxen abraçats, mirant-se cara a cara, "face to face" (com a l'entrevista) tot riallers, jo me'ls quedo mirant i penso que la fortuna està del costat de qui s'atreveix. I és que penso que de no ser així, aquest parell no l'haguessin assolit mai. I no em refereixo a la fortuna material que dona l'èxit d'una empresa. Em refereixo a la fortuna que suposa mantenir uns lligams familiars que són obra mestra de la natura. I és que la família no és quelcom important. Ho és tot. Més que qualsevol altre àmbit de la vida.

Pplu: Santi. Amb quin equip de treballadors comptes en aquesta aventura?

Santi: Li cedeixo la paraula a Tania. Ja, ja, ja!

Tania li dona un petit cop amb la cama per sota la taula i evidentment contesta.

Tania: Som cinc persones. Quatre i jo. Sofia i Lucía (germanes) i en Jordi i Marc. Dues noies i dos nois. Paritat de gènere somriu!

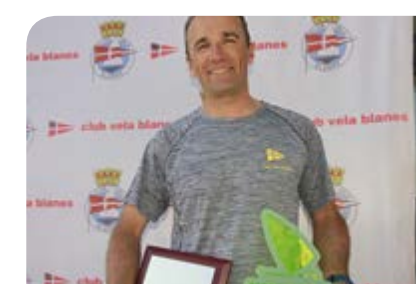
Santi puntualitza.

Santi: Tres i dos. Que t'has deixat de comptar tu?

Salut!

COPA ESPANYA WINDSURFER I RACEBOARD 2022

Fotos Club de Vela Blanes

RESTAURANT CLUB VELA BLANES

Just a la vora del mar

EVENTS

Fem events totes les setmanes.
Cada dijous música en directe.
Els dimarts monòlegs.

MENJAR DE QUALITAT

Amb proveïdors de Km0 els nostres
productes són frescs i de la millor
qualitat.

PAELLES I MARISC

Cada dilluns nou menú diari
disponible de dilluns a divendres.

· Descompte per a socis del Club Vela Blanes ·

RESERVES I INFORMACIÓ

972 33 63 29

Tota la informació, events i menús a la nostra web.
www.restaurantclubvelablanes.com

Rigat Park & Spa Hotel

ОТЕЛЬ RIGAT PARK – ЭТО ИДЕАЛЬНОЕ МЕСТО, ЧТОБЫ РАССЛАБИТСЯ И ВЕСЕЛО ПРОВЕСТИ ВРЕМЯ.
ОН ВОБРАЛ В СЕБЯ ВСЕ НЕОБХОДИМОЕ ДЛЯ УНИКАЛЬНОГО ОТДЫХА В ЛЬОРЕТ-ДЕ-МАР

EL HOTEL RIGAT PARK ES EL HOTEL PERFECTO PARA DISFRUTAR DE UNA ESTANCIA DE RELAX Y DIVERSION.
ESTE ESPACIO REÚNE TODOS LOS DETALLES PARA HACER ÚNICOS SUS DÍAS EN LLORET DE MAR

THE RIGAT PARK HOTEL IS THE PERFECT PLACE TO ENJOY A RELAXING AND FUN STAY
WITH ALL THE DETAILS TO TURN YOUR DAYS IN LLORET DE MAR UNIQUE

LE RIGAT PARK HÔTEL EST L'ENDROIT IDÉAL POUR PROFITER D'UN HÔTEL DE DÉTENTE ET DE PLAISIR.
CET ESPACE A TOUS LES DÉTAILS POUR JOUIR DE SES JOURS À LLORET DE MAR

